rozsévač rozsievač

8

október / říjen
2014
ročník 83

Časopis Bratskej jednoty baptistov • Časopis Bratrské jednoty baptistů

Keď sa povie integrita

Kemp mládeže 2014

Setkání s Pánem

„Vy teda buďte dokonalí, ako je dokonalý váš Otec nebeský.“ Mt 5,48

Integrita človeka

Zázračný deň...

Deň otvorených dverí v Bernolákove

V našom bernolákovskom zbore už pravidelne pripravujeme Deň otvorených dverí, na ktorý pozývame ľudí z obce. Je to taký náš malý festival zábavy pre deti a príjemného času pre ich rodičov. Varí sa kapustnica, guláš, k dispozícii sú nafukovacie atrakcie, bábkové divadlo a iné. Na tohtoročný deň však budeme asi dlho spomínať, lebo mal niekoľko mimoriadnych momentov:

- oslávili sme 10 rokov práce občianskeho združenia Prístav, ktoré prevádzkuje v budove bývalého sirotinca Komunitné centrum Prístav s voľnočasovými aktivitami pre celú rodinu,
- pripomenuli sme si, že stará **budova sirotinca Rodina bola postavená a daná do užívania práve pred 90-rokmi,**

Kazatel M. Mišinec pri modlitbe za Prístav

- prvýkrát sme program rozšírili o **evanjelizačný koncert, na ktorom vystúpila kapela Timothy,**
- zažili sme Boží zázrak s počasím, ktoré bolo daždivé všade okolo v Bratislave, v Senci, len v Bernolákove nie!

Deň otvorených dverí je pre nás každoročne príležitosť spoznávať sa s novými ľuďmi, ktorí prichádzajú väčšinou so svojimi deťmi, a pozývame ich na akcie v rámci Komunitného centra Prístav. Je to príležitosť zažiť príjemný čas aj s tými, ktorí už navštevujú vyučovanie angličtiny, klub mamičiek, klub DEPO alebo naše vzdelávacie skupinky.

10 rokov tejto práce nám pripomenul aj „desaťmetrový koláč", ktorý pripravili naše sestry a bol príjemnou pochúťkou pre každého.
A keď o rok pôjdete okolo, zastavte sa aj vy, veď dvere u nás sú vždy otvorené.

www.kcpristav.sk
bernolakovo.baptist.sk
Stano Kráľ

Obsah

Zázračný deň 2
Čo znamená integrita? 3
Keď sa povie integrita 4
Integrita nášho života 5
Kemp mládeže 2014 6
F-Mod 7
Setkání s Pánem 8
Prosím, řekněte, že tomu tak není 9
Myšlienočky
Budujeme duchovný dom 10
„Sen o světě bez Židů" 11
Čo pôsobí autentická viera
Diakonia v zbore BJB Lučenec 12
Konference seniorů 2014
Za Stáňom 13
Den pokání 14
401. výročí Bible kralické
Rok od Národného pochodu za život
Pochody pre Ježiša 15
Zborník 100 rokov Rozsievania 16
Rádio7
Redakčné oznamy
Inzercia - Pozvánka KvM 17
100 rokov Rozsievača 18
1989 - 1998
Žatva 20

rozsievač • rozsévač
Časopis Bratrské jednoty baptistů v ČR a Bratskej jednoty baptistov v SR
Šéfredaktor: Jan Titěra
Zástupca šéfredaktora: Stanislav Kráľ
Redakčná rada: S. Baláž, M. Kešjarová, M. Horáčková, V. Pospíšil, E. Pribulová, E. Titěrová
Grafická koncepcia časopisu: Ján Boggero
Jazyková a redakčná úprava: J. Cihová, M. Horáčková, L. Miklošová
Redakcia a administrácia: Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súľovská 2, 821 05 Bratislava, tel./fax +421 2 43 42 11 45. E-mail: rozsievac@baptist.sk
Vychádza desaťkrát do roka.
Cena výtlačku: 1,35 €, predplatné na rok 13,50 € + poštovné. Poštovné pre zahraničie 29 € na rok.
Bankové spojenie: ČR: Česká spořitelna Praha, č. ú. 63112309/0800, var. symbol 911 840.
SR: SLSP Bratislava, č. ú. 11489120/0900, var. symbol 888.
Platby zo zahraničia: Názov účtu: Rozsievač – časopis Brat. jed. baptistov Súľovská 2, 82105 Bratislava, Slovenská republika, číslo účtu: 0011489120, Kód banky: 0900 S.W.I.F.T.: GIBASKBX Clearing: SLSP SC REUTERS: SVBR, SVBS, SVBT, SVBU
Objednávky: ČR: BJB, Výkonný výbor v ČR, Na Topolce 14, 140 00 Praha 4; **SR:** Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súľovská 2, 821 05 Bratislava
Uzávierka obsahu čísla 8/2014: 30. 9. 2014
Výroba: tlačiareň Weltprint, s. r. o., Bratislava
SSN 02316919 – MK SR 699/92

Zoltán Kakaš

Čo znamená intergita?

Asi nehovorím nič nové, každý z nás mal už možnosť zažiť to, keď zistil, že niekto mu zaklamal. Je to situácia, keď si človek povie prečo, prečo to bolo potrebné, čo tým ten druhý získal?.
A pravda je tá, že aj na túto otázku vieme sčasti odpovedať. Lebo sami sme niekedy boli v podobnej situácii. Vtedy to mne prinieslo to, že som sa dal do lepšieho svetla, trocha som oddialil nepríjemnú konfrontáciu, získal som trochu času. No v konečnom dôsledku bolo všetko horšie. Spoznal som vo svojom živote človeka, ktorého si veľmi vážim. Vážim si ho pre jeho pravdivosť. Vážim si ho pre jeho vlastnosť, ktorú Biblia opisuje tým, že nech je naše áno áno a nie nech je nie. Pri tomto človeku mám pocit bezpečia, istoty a viem, že s ním smiem počítať. A keď povie niečo, tak to platí. A vážim si ho, že keď povie nie, viem, že to má opodstatnený dôvod, a prijmem to od neho. Skrátka viem, že je na neho spoľahnutie. Pred časom som zistil, že mi niekto viackrát klamal. Mne to v podstate neublížilo, no prinieslo to pre mňa zistenie, že slová toho človeka musím brať s rezervou, a dôvera k nemu sa veľmi naštrbila. Na týchto dvoch a so mnou troch príkladoch som chcel ilustrovať, čo znamená pre mňa integrita. Počul som názor, že aj zločinec môže byť integrálnou bytosťou. Čo vôbec integrita je, ako sa prejavuje a prečo o nej hovoríme? Nalistoval som slovník, zadal tento výraz do vyhľadávača na internete a prečítal si o integrite niekoľko článkov, a po tom všetkom som zistil, že toto slovo vyjadruje: celistvosť, súlad a spoluprácu.
Tieto tri slová neopisujú ani tak charakter človeka ako taký, ako skôr veci týkajúce sa vzťahu a vzťahov človeka. Celistvosť voči čomu alebo komu? Zosúladenie podľa čoho alebo koho? Spolupráca vzhľadom k čomu a s kým? Zaoberať sa významom tohto slova má určitý zmysel, no bez poukázania na vzťah k okoliu, sa mi to zdá samoúčelné a zbytočné. Iná definícia tohto slova znie: moje hodnoty, myšlienky a slová, viera, city a skutky sú v zhode. Preto som povedal, že aj zločinec môže byť integrálnou bytosťou. On nemusí mať problém sám v sebe, ani rozpor, jednoducho tak tomu verí, tak to prežíva, to tvrdí a koná, robiť zlo pre neho nie je problém. Preto píšem tieto riadky s presvedčením, že zaoberať sa touto témou bez kontextu je dosť nebezpečné. Neoddeliteľnou súčasťou integrity sú hodnoty a kríza tohto veku je v tom, že základné hodnoty, ktoré by univerzálne platili pre každého, neexistujú. Zriekame sa viery, viery v pravdu a v hodnoty a dnes sa to odvíja podľa situácie a toho, ako mi to vyhovuje. Dobrým príkladom integrity je Jozef a jeho skúsenosť na Putifarovom dvore (1Moj 39, 1 – 23). Putifarovu ženu Jozef nesmierne priťahoval, a preto mu robila nevhodné návrhy. Spôsob, akým Jozef reagoval na jej návrhy, nám odhaľuje jeho integritu. Ďalším vzácnym príkladom je Daniel a jeho reakcie (Dan 1, 1 – 2; Dan 5, 13 – 31). V každej z týchto situácií boli Danielove slová, skutky a hodnoty v zhode. Integrita nám pomáha vedieť, čo môžeme od iných očakávať. Ak vidíme, že to, čo človek hovorí, sa zhoduje s tým, čo robí, môžeme si byť istí, že bude tak konať aj v budúcnosti. Jednou z najznepokojujúcejších charakteristík niektorých ľudí je ich nepredvídateľnosť. To nám naznačuje, že svoje rozhodnutia nezaložili na hlbokých hodnotách, ale na tom, ako sa v danej chvíli cítili, čo im vyhovovalo. Je potom veľmi ťažké dôverovať takému človeku. Integrita je spojená s dôverou, pretože dôverujeme tým, u ktorých sme našli a objavili pravdivosť a dôslednosť. Máme tú milosť a výsadu, že sa smieme učiť od toho najlepšieho učiteľa: „ ...a pásol ich v celej úprimnosti srdca a vodil ich so zvláštnou opatrnosťou svojich rúk" (Žalm 78, 72).
Náš Pán Ježiš hovoril a konal to, čo počul od svojho Otca, a dokonale dokončil dielo, pre ktoré bol poslaný. Nie pre seba, ale pre Nás, pre mňa. V tom všetkom bola celistvosť, súlad a spolupráca a nebolo to samoúčelné, bolo to pre vzťah teba a mňa s Ním.

...a pásol ich v celej úprimnosti srdca a vodil ich so zvláštnou opatrnosťou svojich rúk. Žalm 78, 72

Zoltán Kakaš, kazateľ BJB Komárno

Keď sa povie integrita...

Sláva je ako para, popularita je náhoda, a tí, čo vás dnes chvália, vás budú zajtra preklínať – jediné, čo pretrvá, je charakter!

Cicero

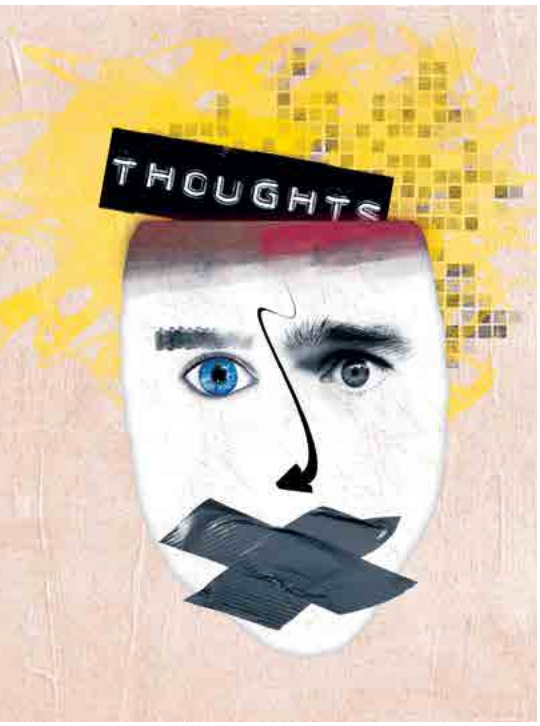

Štyria stredoškoláci meškali na vyučovanie, a tak zmeškali dôležitý test, ktorý mali písať. Dôvod meškania, ako zhodne tvrdili, bol údajne defekt na aute. Učiteľka sa rozhodla, že im dá šancu a ospravedlní ich z testu. Posadila každého do iného rohu v triede, dala im papier a povedala, že ak správne zodpovedia jednu otázku, prešli testom.

Otázka znela: ***„Na ktoré koleso ste dostali defekt?"***

Už si niekedy podvádzal v teste?

Klamal si len preto, aby si sa dostal z maléru?

Zložil si niekomu kompliment, a vôbec si to tak nemyslel?

Zostal si niekedy ticho, keď si mal povedať pravdu?

Rád sa zaoberám štatistikami, lebo mi pomáhajú vnímať realitu života a často ma nútia preverovať samého seba.

Toto sú výsledky jedného verejného prieskumu o hovorení pravdy, ktorý robili pred šiestimi rokmi v Európe:

91 % opýtaných ľudí priznalo, že často klamú,

86 % klame pravidelne rodičom,

75 % klame pravidelne priateľom,

69 % klame svojim partnerom,

50 % volá šéfovi, že neprídu do práce, lebo sú chorí – pričom chorí nie sú.

Doug Sherman a Wiliam Hendricks porovnávali etiku kresťanov a nekresťanov a zistili, že:

- skoro toľko kresťanov kradne veci z práce a pracoviska ako nekresťanov
- rovnaký počet kresťanov ako nekresťanov používa firemný telefón na vybavovanie osobných záležitostí, aj keď to nemajú povolené
- dosť vysoké percento kresťanov podvádza na daniach, odchádza domov pred skončením pracovnej doby, dáva úplatky či nelegálne kopíruje počítačové programy!

Pojem integrita pochádza z matematického termínu, ktorý označuje celé číslo. Integrita je teda o celistvosti človeka, kde sa každá časť nášho života dotýka všetkých ostatných oblastí, pričom nič nie je v rozpore ani v protiklade so zvyškom našej osobnosti. Srdce človeka žijúceho v integrite je v súlade s jeho konaním, .a tak pravda, ktorej veríme, sa stáva vzorcom života.

„Vaša reč nech je: Áno – áno, nie – nie."
Mt 5, 37

Zrejme mi dáte za pravdu, že asi najväčší problém s integritou máme v oblasti našich slov. „Vodu káže, víno pije," „Ty si obyčajná sľubotechna!", či „Pravdu povieš, len keď sa pomýliš," sú výroky, s ktorými sa pomerne často stretávam.

Nekonzistentnosť vyslovených slov s naším životom môže mať viacero príčin.

- Abrahám klamal faraónovi o Sáre, že je jeho sestra, lebo nechcel prísť o hlavu,
- Jakob klamal svojho otca Izáka, že on je Ezau, lebo chcel získať požehnanie.
- Peter klamal slúžku a vojakov o Ježišovi – *„Nikdy som ho nepoznal!"*, lebo sa bál.

Boží štandard ohľadne našich slov je však iný. V pätnástom žalme sa v prvom verši žalmista pýta: ***„Hospodin, kto smie byť hosťom v tvojom stane? Kto môže bývať na tvojom svätom vrchu?"*** Inými slovami: kto má právo ťa poznať, mať s tebou obecenstvo a uctievať ťa? Odpoveď nachádzame v druhom verši: ***„Ten, kto žije bezúhonne, kto koná spravodlivo, kto zo srdca pravdu hovorí..."***

Podobne aj Ježiš vo svojej kázni na vrchu hovorí, že je pre neho veľmi dôležité, aby sme žili podľa miery slov, ktoré vyriekneme. ***„Vaša reč nech je: Áno — áno, nie — nie. Čo je navyše, pochádza od zlého"*** **(Mt 5, 37).**

A musím povedať, že aj apoštol Jakub trafil klinec presne po hlavičke, keď hovorí: ***„Ak sa niekto neprehrešuje slovom, je dokonalý muž, schopný udržať na uzde aj celé telo."***

Viem z vlastnej skúsenosti, že o tomto sa ľahšie píše, ako sa to pretavuje do praxe, ale Boh by nás nevyzýval k integrite - bezúhonnosti, keby tak nebolo možné aj žiť. A aby som nezostal len v teoretickej rovine, rád by som vám, milí čitatelia, poskytol zopár rád do života, ktoré som si prepožičal od pána *Johna MacArthura* a ktoré nám môžu byť pomocou na našej ceste k integrite:

I.

Mám na pamäti, komu patrím.

V skutočnosti nemôžem konať nezávisle, pretože nepatrím sebe, som totiž Božím otrokom. Neexistuje pre mňa možnosť žiť svoj život podľa seba. Som kúpený za vysokú cenu a mám to na pamäti.

Boh je mojím Pánom, zaplatil za mňa, vykúpil ma, aby som sa stal Jeho večným vlastníctvom s tým, že sa podriadim Jeho zvrchovanosti a budem robiť to, čo sa Mu páči.

II.

Pokiaľ budem chcieť žiť v integrite, musím mať na pamäti, že pri mojom spasení bola **podstatou môjho odovzdania sa Kristovi poslušnosť,** t. j. odovzdal som svoj život Kristu. Preto musím mať neustále na mysli, že nemôžem konať nezávisle, musím robiť to, čo chce Boh, pretože mu patrím, a za druhé, chcem byť človek, ktorý drží svoje slovo. Zložil som sľub poslušnosti a nechcem ho porušovať.

III.

Pokladám život kresťana za vzťah,

a preto nevidím hriech ako porušenie presvedčenia alebo doktríny ani ako porušenie stanov cirkvi, ale ako porušenie

vzťahu. Musíme si stále plne uvedomovať, že máme s Kristom osobný vzťah, aby sme videli každý hriech ako porušenie láskyplného vzťahu.

IV.

Pestujem si zvyky, ktoré ma duchovne upevňujú. Vypestovať si tie zlé nás naozaj nestojí veľa úsilia.

Denne čítať Božie slovo a premýšľať nad ním, každý deň si urobiť čas na modlitbu, pravidelne sa zúčastňovať bohoslužieb a verne slúžiť sú zvyky, ktoré sa snažím dodržovať.

V akomkoľvek dare, v akomkoľvek povolaní k službe si potrebujeme osvojovať tieto dobré zvyky, pretože nakoniec sa prelejú do duchovnej sily.

V.

Systematicky si budujte svoje názory.

Pokiaľ veríte, že niečo je pravda, má to rozhodujúci vplyv na váš život. Pokiaľ ste si nie istý, čo je pravda, nemá vaše presvedčenie nad vami žiadnu moc.

Pokiaľ viete, čo učí Biblia o morálke, etike, rodinnom živote, správnom postoji k zamestnaniu, je to presvedčenie, ktoré má rozhodujúci vplyv. Pokiaľ neviete, čo Biblia učí, ste ako odistená zbraň, pretože nemáte nad sebou vládu. Človek žijúci v integrite je človek, ktorý má vybudovaný systém svojich názorov.

VI.

Zameriavajte sa viac na úsilie než na úspech. Všetko, čo mám vo svojich rukách, je moje dnešné úsilie. Neovplyvním, koľko ľudí príde do nášho zboru. Neovplyvním, koľko ich tu bude za pol roka alebo za päť rokov. Nič z toho nie je v mojej moci, ale prípravu a kvalitu svojej kázne ne túto nedeľu ovplyvniť môžem. V mojich silách nie je ani konečný výsledok, čo sa týka mojich detí, ale môžem im dnes vštepovať pravdu.

Nemôžeme očakávať dobrý výsledok, , pokiaľ nám dnes chýba úsilie!

Pokiaľ chceš ako kresťan žiť v integrite, nerob si starosti, ako čo dopadne. Nestaraj sa o výsledok, nestaraj sa o úspech, tu a teraz sa staraj o úsilie. Nechaj Pána Boha, nech sa postará o to, ako to dopadne.

Kto teda vstupuje do Božej prítomnosti a raduje sa z obecenstva s Ním? Ten, kto má integritu.

Čia služba Ježišovi Kristovi bude účinná? Toho, kto má integritu. Človeka, ktorý pospájal rozviate konce svojho života, určil si priority a svojím životom to potvrdzuje.

Nie je dôležité to, ako sme začali v chodení s Bohom, ale ako skončíme!

Integrita nášho života

„Nech vám utvrdí srdcia, aby boli **bez úhony v svätosti** pred naším Bohom a Otcom" (1Tes 3, 13).

„On vás aj utvrdí až do konca, aby ste boli **bez úhony"** (1K 1, 8).

„Znovuzrodil nás pre živú nádej **k neporušiteľnému, nepoškvrnenému a nevädnúcemu** dedičstvu, odloženému v nebesiach vám" (1Pt 1, 3b. 4a).

Citované verše nám naznačujú, že integrita – bezúhonnosť, neporušiteľnosť – nie je primárne ľudské dielo.

Dokonalosť, ku ktorej sme v Starom a Novom zákone vyzývaní, nespočíva v bezchybnosti, ale v celistvosti, úplnosti. Prvým krokom k tejto celistvosti je pokora, sprevádzajúca obrátenie: Aj toto som ja (Tomáš Halík: Dotkni sa rán).

Ak sa v duchu evanjelia rozhodneme pre autentický život, ktorý nepozná pretvárku, potom budeme bezúhonnosť – integritu života nachádzať v aktívnej láske k Pánu Ježišovi, v duchu slova: „Milosť so všetkými, ktorí nehynúcou láskou milujú nášho Pána Ježiša Krista.

Alebo iný preklad: „ ..ktorí milujú nášho Pána Ježiša Krista v neporušiteľnosti" (Ef 6, 24).

Rozhodne nič nie je také dôležité ako osobne prežívaná láska k Pánu Ježišovi. Tá sa evidentne potvrdí, keď zodpovedne a čestne reagujeme na otázku, ktorú podobne ako učeník Peter dostávame od Pána opakovane, v rôznych okolnostiach života: Miluješ ma?

Pripusťme, že ju nevieme vždy zodpovedať, ak nesiahneme po Božom slove a nebudeme hľadať odpoveď v ucelenosti zjavenej pravdy.

Písmo nás učí, že lásku k Pánu Ježišovi naplníme aj v láske ku konkrétnym ľuďom. Apoštol Pavel v nejednom zápase prosí: „Chcem totiž, aby ste vedeli, aký boj mám za vás, za Laodikenských a za tých, čo ešte nevideli moju telesnú tvár, **aby sa im upevnili srdcia spojením v láske a aby prišli ku všetkému bohatstvu dokonalého chápania, k porozumeniu Božieho tajomstva, Krista..." (Kol 2, 1 – 2).**

Integrita nášho života súvisí s upevnenými srdciami, spojením v láske.

Avšak nie je jednoduché docieliť puto a spojenie medzi dvomi protichodnými povahami. Spojiť dvoch ľudí, ktorí majú rozdielne prístupy k práci, k riešeniam problémov a úloh.

Žiť v jednote Ducha a zväzku pokoja, ak jeden ubolene vláči krivdu a nevie zastaviť vír zlých myšlienok, a druhý nepotrebuje vyznávať, odpustiť, ani prijať odpustenie? Alebo ako sa majú vyrovnať a zblížiť srdcia tých, ktorí pracovali v páľave dňa, podali výkon, majú zásluhy a boli ohodnotení rovnako ako tí, čo prišli robiť len ku koncu dňa? Ako spojiť ľudí, ktorí sú nastavení na konkurenčný boj, pričom milosť súťaženie a konkurenciu akoby absolútne prehliadala?

Jednota Ducha a spojenie v láske v cirkvi naozaj presahujú mnohé zaužívané pravidlá prirodzeného života. Aká to musí byť láska, keď dúfa, že sa zmení „nezmeniteľné" – srdce človeka? V lKor 13 nás apoštol Pavel drží chvíľu v napätí a najprv nám povie, čím smelá – dúfajúca láska nie je: nezávidí, nepýši a nenadúva sa, nechová sa neslušne, nehľadá svojho vlastného, nerozhorčuje sa, nemyslí na zlé, neraduje sa z neprávosti...

> ***„...aby boli dokonalí v jedno, aby svet vedel, že si ma poslal". J 17, 22***

Zamyslime sa nad tým. Vyskúšali sme už, že ťažkosti a problémy sa dajú riešiť bez rozhorčenia a bez zlej mysle?

A ak nie, či nie je najvyšší čas, aby sme konečne začali?

Keď vo viere urobíme rozhodnutie, štít viery (Ef 6, 16) nám pomáha uhasiť všetky ohnivé šípy zlého. Uverili sme, že naša láska sa môže rozvíjať k všetkému bohatstvu dokonalého chápania, a to bez negatív a tieňov, a tiež bez zranení z vystrelených ohnivých šípov zlého.

Zažijeme v srdci tajomstvo pôsobenia modlitby Pána Ježiša: „A slávu, ktorú si mi dal, dal som ja im, aby boli jedno, ako sme my jedno, ja v nich a ty vo mne, aby boli dokonalí v jedno, aby svet vedel, že si ma ty poslal" (J 17, 22).

Integrita nášho života určite súvisí s upevnenými srdcami spojenými v láske.

J. Stupka

Kemp mládeže 2014

alebo ako sme sa hrali na Habánov

„Pre mňa osobne to bol najlepší kemp, aký som zažila. Dalo sa tam cítiť, že to nie je len taký hocijaký tábor, ale kresťanský." *Noemi*

„...cez chvály sme sa chytili za ruky a spoločne sme chválili Boha. To bolo jednoducho neskutočné!" *Marek*

„Aj keď som väčšinu ľudí nepoznal, už v prvý deň som sa cítil prijatý." *Rado*

„Potešilo ma, že sme mohli prakticky pomôcť pri upratovaní či maľovaní habánskeho domčeka v Sobotišti. Bolo pre mňa veľmi silným zážitkom byť na tom mieste a uvedomovať si, čo všetko si naši predkovia viery prežili a vytrpeli pre Pána." *Jaro*

Dobrodružstvo

„Netečie teplá voda!" zakričal niekto a po celej chvojnickej chate sa rozľahli povzdychy vyčerpaných, neumytých, ale napriek tomu šťastných mládežníkov. Niektorí pretrpeli aj studenú vodu, iní počkali na teplú, no bez ohľadu na to, či sme boli čistí alebo špinaví, všetci sme si spoločný čas na kempe mládeže užívali. Celé naše štvordňové dobrodružstvo sa začalo v stredu večer:

„S kufrom v ruke som kráčala lesnou cestičkou. Všade, kam som sa pozrela, vládol život. Zeleň sa rozpínala do ďaleka a strácala sa v hustom lese.

Zdala sa byť nekonečná, rovnako ako ten stúpajúci zablatený svah, ktorým som išla. Ale vedela som, že tá náročná cesta bude stáť za to, pretože sa končila na Chvojnici, mieste, kde sa čoskoro mali zhromaždiť mládežníci z celého Slovenska." *Daria*

Spoločné zvítania boli krásne. Tí, ktorí sme boli kempákmi aj minulý rok, sme znovu stretli svojich starých známych, ale ani tých, ktorí boli na kempe prvýkrát, sme nenechali bez povšimnutia.

„Aj keď som bola na kempe nová, cítila som sa ako medzi bratmi a sestrami. Nemusela som sa pretvarovať a hrať sa na niekoho, kým nie som. Mohla som byť sama sebou a ľudia ma prijali." *Noemi*

„Kto ide šúpať zemiaky?" zaznel ďalšie ráno chatou zvučný hlas našich vedúcich. Hneď sa

Habánsky mlyn v Sobotišti

nás pár zhŕklo okolo veľkého hrnca plného varených zemiakov. S elánom sme sa pustili do šúpania. Slnko na horizonte, šúpanie zemiakov, rozhovory – také krásne rána som zažila iba na Chvojnici!

Hor sa do práce! Na habánsky spôsob

Vo štvrtok ráno sme sa stretli na chválach. Zoli Kakaš, ako správny táborový vedúci, nás hneď uviedol do reality:

„Drahí moji, dúfam, že viete, že ste neprišli do oddychového tábora, ale do pracovného tábora," povedal s úsmevom a my sme mu úsmev opätovali. Všetci sme totiž vedeli, že budeme rekonštruovať habánsky dom v Sobotišti. Veľmi sme sa na to tešili a teraz, keď sa ten čas blížil, boli sme nadšení ešte viac! Naložili sme do kufrov áut metly, vedrá, lopaty a vrecia, nasadli sme a vyrazili na naše malé dobrodružstvo.

V ten deň by ste ani jednu tvár nevideli smutnú. Zametali sme prach s radosťou, čistili zaprášené okná s radosťou, plnili vrecia starými tehlami s radosťou... „Potrebujem metlu!" „Nezametajte toľko to poschodie, padá tu dole na nás prach!" „A táto elektrická zásuvka je tiež pôvodná?" „Na poschodie nechoďte, tam je osie hniezdo!"

Niektorí metlou, niektorí lopatami, niektorí handrami, no všetci sme sa dotkli našej histórie. Vďaka Jankovi Szöllösovi, ktorý nám každý večer rozprával o Habánoch, predchodcoch našej baptistickej viery, sme si mohli živo predstaviť ako žili, ako vyznávali svoju vieru v Krista, ako sa krstili, ale tiež ako boli prenasledovaní, ako niektorí zapreli svou vieru a ako iní, napriek prekážkam, ostali verní až do konca.

Chceli sme byť svetlom ako oni a to, čo sme prijali na kempe, sme si nechceli nechať len

pre seba. Preto sme v sobotu vyrazili znovu do Sobotišťa, tentoraz nie zametať a upratovať, ale spievať a hrať scénky pre ľudí, a najmä, zvestovať evanjelium. „Keď bolo treba niečo vyložiť z auta, postaviť skákací hrad alebo trampolínu, mládežníci sa zhŕkli okolo auta ako mravce, pobrali každý niečo a za chvíľu, ani sa človek nenazdal, bola postavená trampolína a skákací hrad stál na svojom mieste." *Vedúci*

Keď sme spievali kresťanské piesne ľuďom zo Sobotišťa a hrali scénky, v duchu sme sa modlili, aby ľudí Boh oslovil, otvoril im oči aj srdce a aby mohli zažiť pravú Božiu lásku. Mnohí potom viedli s ľudmi dlhé či krátke rozhovory.

Príď aj ty!

„Z kempu mám veľa pekných zážitkov, ale ten najlepší sa odohral v posledný večer pri chválach. Všetci spievali, modlili sa. Tieto chvály boli veľmi dojímavé, aspoň pre mňa. Bol to silný čas a ja som cítila, že Boh je s nami. Vtedy som túžila, aby sa zastavil čas a mohli sme chváliť celú noc.

Veľa ľudí plakalo, dvíhalo ruky, vstávalo. Bolo to úžasné," *Kika*

Ale viete, čo je najkrajšie? Že každý rok nás mládežníkov na kempe mládeže pribúda a každý rok nás Pán viac a viac požehnáva. Pozývame ťa, príď aj ty a zaži s nami krásne rodinné štvordňové obecenstvo.

Viac info na www.baptist.sk alebo www.mladez.baptist.sk

Tešíme sa na Teba!

Ľ. Kráľová

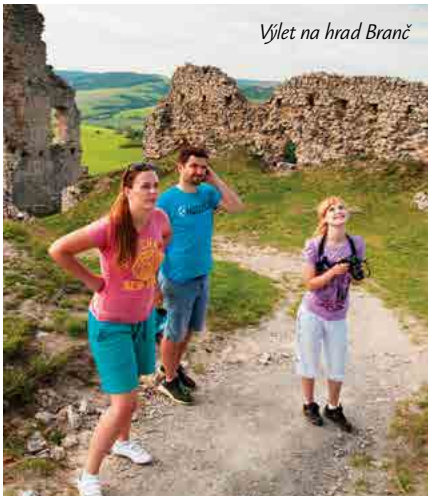

Výlet na hrad Branč

F-Mod

Duchovná, duševná a fyzická formácia mladých, ktorí túžia duchovne rásť. O rozhovor sme požiadali Tomáša Valcháňa, vedúceho školenia F-mod, ktorý prebehol počas prázdnin v Bernolákove

S akými očakávaniami ste štartovali prvý F-mod počas tohto leta?

Cieľom bolo predovšetkým osloviť mladú generáciu a vytvoriť program, ktorý tu v takej intenzívnej podobe ešte nebol. Mladí ľudia mohli byť spoločne na jednom mieste a byť duchovne formovaní, aby sa dostali do formácie, v ktorej budú môcť zotrvať celý život. Chceli sme im umožniť, aby boli päť týždňov intenzívne formovaní v bezpečnom prostredí. Veci sme mali pripravené pre desať ľudí, prihlásili sa nám však iba traja. Zo začiatku sme boli trochu rozčarovaní ale potom sme pochopili že to bol dobrý Boží zámer, pretože tí traja ľudia boli vynikajúci a aj my sme s nimi mohli ten program lepšie prejsť.

Pred začiatkom F-modu mali školitelia samostatné stretnutie. Aký bol jeho účel?

Mali sme spolu desiatich školiteľov. Chceli sme, aby aj oni na sebe sami okúsili tie podmienky a veci, ktorým budú študenti čeliť. Mali sme dve stretnutia. Jedno bolo zamerané hlavne na duchovnú formáciu a identitu v Kristovi a uskutočnilo sa v Račkovej doline a druhé bolo už na mieste konania F-modu. Toto sme zamerali na budovanie schopnosti koučingu - viesť človeka takým spôsobom, aby sme mu menej radili, ale viac pomáhali porozumieť jeho životnej ceste prostredníctvom otázok, na ktoré si sám študent musí hľadať odpovede. Cieľom bolo, aby sme sa sami zjednotili v prístupoch mentoringu a porozumievaní plánovaných procesov.

Naši študenti

Hodnotíš prvý ročník F-modu ako úspešný?

Určite. Účastníci sami potvrdili, že im to ubehlo veľmi rýchlo a že dostali veľa impulzov do svojho života. Bolo to pre nich silno formačné a mnohým veciam porozumeli iným spôsobom a hlbšie.

Dá sa povedať, že F-Mod splnil očakávania a išiel aj do hĺbky. Keď sme sa na to spätne pozerali, tak sme konštatovali s vďačnosťou Bohu, že cieľ bol naplnený.

Aké bude pokračovanie F-módu?

Zostávame zameraní na vekovú kategóriu od 18 do 30 rokov. Vítaní sú chlapci aj dievčatá s túžbou duchovne rásť.

Počas budúceho roku oznámime termíny prihlasovania, predpokladám, že termín odovzdávania prihlášok bude do konca mája, podobne ako tento rok.

Pripravil S. Kráľ

Setkání s Pánem

Bylo mi 18 let, čekala jsem miminko a konečně jsem se po dlouhé době cítila šťastná, spokojená, klidná a milovaná. Po tomto nádherném pocitu jsem vždycky toužila!

Měla jsem oba rodiče. Moje maminka však na mne nikdy neměla čas, protože podnikala, věnovala se obchodu. Zajímaly ji peníze a alkohol. S maminkou jsme toho neměly mnoho společného. Cítila jsem od ní nelásku a měla jsem pocit, že jí překážím. Nerozuměly jsme si. Můj nevlastní tatínek se mi však věnoval. Měl mě moc rád, zajímal se o mé potřeby a hezky se o mne staral. Ale ve čtrnácti letech mne zasáhla obrovská rána, tatínek zemřel. Hrozně mne ničilo pomyšlení, že už ho nikdy neuvidím. Doufala jsem, že se z toho ošklivého snu jednou probudím, ale nestalo se tak.
Vztah mé maminky ke mně se po jeho smrti nijak nezlepšil, spíše naopak. Abych se nezbláznila, utíkala jsem před tvrdou realitou do svého světa. Často jsem prchala z domova, pila alkohol, chodila na diskotéky, střídala partnery, dokonce jsem se pokoušela vzít si život. Hledala jsem lásku a pochopení u druhých lidí. Ale útěcha nepřicházela.

Marná naděje

Nakonec se mi zdálo, že ten pravý je jeden starší muž. Po několika krásných společných chvílích jsme se nastěhovali k mamce - jen po dobu, nežli seženeme bydlení, protože jsem byla ve třetím měsíci těhotenství.
Časem se však můj muž začal měnit v náladového člověka. Po práci se chodil s kamarády napít, neměl už na mne čas, a tak jsem byla nucena se více sblížit s mamkou. Bránila mne, když na mne křičel. Protože se žárlivé scény opakovaly, navrhla jsem mu, že se rozejdeme.
Najednou to nebyl on. Rozlítil se tak, že mne brutálně mě napadl. Ochránil mne až zásah policie. Naštěstí se napadení nedotklo mého těhotenství.
Čas ubíhal a můj vztah k mamce se přece jen trochu změnil. Cítila jsem, že mne má ráda, a pomalu jsme připravovaly vše potřebné k porodu děťátka.

Netušila jsem nebezpečí

Koncem osmého měsíce těhotenství však začaly komplikace. Často jsem zvracela, neudržela jsem ani stolici a proto jsem začala ztrácet na váze. Nemohla jsem se zbavit stísněného pocitu, že se děje něco zlého. Lékař konstatoval, že je to stresem, který jsem prodělala, a já mu plně důvěřovala. V té době totiž zemřel maminčin přítel a také můj milovaný, vážně nemocný dědeček, kterému kvůli cukrovce amputovali obě nohy. Nastěhovala jsem se tedy k mé babičce. Byla ráda, že není tak sama, a slíbila mi, že se o mne postará. Asi po třech týdnech, právě o Velikonocích, jsem ucítila, že mi praskla voda a že miminko už chce na svět. Nakonec se dítě narodilo pomocí císařského řezu.
V porodnici mne ošetřili a zbytek ponechali na domácí péči. Připadala jsem si velice slabá, neustále jsem zvracela a jizva se mi nehojila. Naštěstí jsem bydlela u babičky.
Na konci šestinedělí jsem pomalu přestávala vnímat pláč dítěte i jeho potřebu krmení. Babička se mne snažila zastoupit, jak mohla. Přikládala mi dítě k prsu a dávala ho zpět do postýlky, prala a žehlila. Sotva jsem se držela na nohou, často chodila na WC, a tak jsem zavolala lékařskou pomoc. Okamžitě mne převezli do nemocnice. Vyšetření ukázala, že mám prasklé tlusté střevo. Bakterie již stačily napadnout životně důležité orgány a krev vykazovala známky otravy. Lékaři nechápali, jak se v takovém těle vůbec mohlo vyvinout miminko. Říkali, že je to zázrak. Nevěděli, že jsem se už dlouho předtím modlila, aby dítě přežilo, že je mou láskou. A Bůh mne vyslyšel.

> ***„Lebo tak miloval Boh svet, že svojho jednorodeného Syna dal, aby nikto, kto verí v neho, nezahynul, ale mal večný život“ (Ján 3, 16).***

Smrt byla blízko

Lékaři začali hledat odborníka, který by mne v tomto stavu operoval, i když dobře věděli, že šance na přežití je téměř nulová. Malého Aleška zatím umístili do Ústavu pro novorozence, protože se pro péči o malého kojence nenašel nikdo kompetentní.
Protože jsem začala ztrácet vědomí, uvědomovala jsem si vážnost své situace. V Plzni, kam jsem byla převezena, se našel jeden odvážný lékař, který řekl, že když mám dítě, půjde do boje, i když se jednalo o velmi riskantní krok. Představil se jako MUDr. Sekvens a řekl mi: „Děťátko jste donosila, tak ať se děje vůle Boží!“
Vzpomínám si, jak jsem se náhle ocitla v tunelu, ve veliké tmě. Cítila jsem, jak se po mně natahují nějaké odporné démonské ruce. Měla jsem hrozný strach. Nechápala jsem, co se to děje. Byla jsem vyděšená a zoufalá. Ve chvilce mi proběhl před očima můj dosavadní život - tolik špatného, podlého, zlého… Svíralo se mi nitro a srdce. K ničemu jsem se nezmohla. Jen jsem plakala a podvědomě křičela: „Odpusť, odpusť, ODPUSŤ!“

Záchrana

A najednou přišel Pán. Ta neskutečná záře a veliké světlo se nedá vůbec popsat. Věděla jsem, že budu souzena. Padla jsem na kolena, plakala a podvědomě pořád křičela: „Odpusť!“ Celé tělo od hlavy až po malíček mi ztěžklo. Myslím, že to byla tíha hříchů. Nebo strach, nevím…
Ale Pán byl ke mně tak milující! Chápavý, milosrdný, laskavý!
Pozvedl mne a ukázal mi, co mám zničit, změnit. Dal do mého srdce více lásky a pochopení. Moje zloba se najednou vytratila. V tu chvíli Pán svým pohledem či dotykem zničil moji špatnost a zlo. Krutost a pýcha byly pryč. Pochopila jsem.
Najednou se objevil zástup lidí. Přišel ke mně tatínek i dědeček. Děda měl obě nohy! Tancoval a říkal: „Podívej, já chodím!“ Všichni byli rozzářeni, šťastní, plní lásky a pochopení. Asi si umíte představit, jak jsem plakala, objímala je a líbala.

Vůbec se mi nechtělo zpátky! Chtělo se mi tam zůstat navždy. Bylo mi nádherně. To, co jsem cítila, se zkrátka nedá popsat ani druhému vyprávět.

Návrat

Podvědomě jsem věděla, že se musím vrátit zpátky. Slyšela jsem pláč dítěte a vzpomněla jsem si, že mám na zemi syna. Před sebou jsem měla těžké rozhodování. Zůstat, nebo odejít?
Najednou mne to táhlo zpět. Co bych to byla za matku, nechat malého Aleška samotného, když sama vím, jak je to na zemi těžké. Jak se mohu cítit u Pána spokojená, když uteču od problémů a nechám na zemi nevyřízené a nedokončené situace, známé, babičku! Pán byl tak mocný a dobrý, že mi ukázal i moji budoucnost. Lehký život mne nečekal. Pán mne nechal, abych se rozhodla sama. On je tak milující Otec a můj Spasitel! Najednou jsem se ocitla zpět na zemi, v posteli na přístrojích. Dohadovala jsem se s personálem, chtěla jsem kojit svého syna. Dověděla jsem se, že jsem byla tři dny v komatu. Prožila jsem klinickou smrt.
Právě ten den mne chtěli odpojit od přístrojů. Navíc v tu chvíli, kdy jsem slyšela pláč svého dítěte, krmili mého syna v Ústavu, protože plakal hlady.
Sám lékař nemohl uvěřit tomu, že žiji, a řekl, že něco takového zažil za svou kariéru poprvé. Potom mne čekal dost těžký boj, plný utrpení, bolestí, slz a depresí… Ale žiji! Pan doktor je mi stále oporou. Bůh mu žehnej.
Tady na zemi jsem nejdřív hledala sama sebe a po čase jsem našla i Pána. Vzala jsem to sice trochu oklikou, ale to jsem celá já.

Teď vím jedno: Miluji Ho a nechci bez mého Pána žít už ani minutu.

Gustina Ronnerová

Prosím, řekni, že tomu tak není

Církev se jednoho dne probudila do příšerného skandálu. Červenali jsme se, když jsme uslyšeli, že jeden kazatel evangelia utratil miliony dolarů za nóbl auta, okázalé šperky, luxusní obydlí, drahá vína! Bezbožníci se smáli a vysmívali a jméno Pána Ježíše se stalo terčem vtipů a výsměchu. A potom se svět dozvěděl, že národní „hříšný kazatel" číslo jedna byl přistižen při páchání hříchu! Boží lid znovu volal: „Prosím, řekni, že tomu tak není!" A sledovali jsme děsivý úpadek některých duchovních. Připusťte si to všechno, tato alarmující slova vyzváněla velmi pravdivě: „Přišel totiž čas, aby soud začal od Božího domu" (1. Petr 4:17, NBK).
Proč byla církev natolik šokovaná? Vždyť jsme byli varováni, že soud je přede dveřmi a že musí začít v Božím domě. Pán Bůh je ochoten nechat své jméno zesměšňovat, jen aby probudil církev a dal světu poslední trumf. „A jestliže začíná nejdříve od nás, jaký bude konec těch, kdo nejsou povolní Božímu evangeliu? Jestliže spravedlivý stěží dochází spasení, kde se ukáže bezbožný a hříšník?" (1. Petr 4:17-18). Boží soudy v Jeho domě jsou tak náhlé a hrozné, že lidem zní v uších, když o nich slyší. Když Pán Bůh soudil dům Eliho, řekl: „Hle, já učiním v Izraeli něco takového, že bude znít v obou uších každému, kdo o tom uslyší. Jeho dům odsuzuji navěky pro nepravost, o které věděl" (1. Samuel 3: 11 a 13).
Když Pán Bůh soudil Izrael a dům Manase pro úplatkářství, řekl: „Hle, já uvedu zlo na Jeruzalém a na Judu. Každému, kdo o tom uslyší, bude znít v obou uších" (2. Královská 21:12). Bůh řekl Jeremjáši: „Tomu, kdo to uslyší, bude znít v uších" (Jeremjáš 19:3). V hebrejštině znamenalo „znít" v uších, že v uších zarachotilo a zrudla hanbou. Dokonce i ničemným uši zrudnou!
Jestliže Pán Bůh zarachotí v uších tohoto národa tím, co národ uvidí a uslyší o Jeho soudech nad církví, jaké náhlé a hrozivé soudy potom padnou na tuto společnost? Média tohoto národa mají požitek z toho, že z náboženství činí zábavu. Kvůli nim národ nedůvěřuje žádnému kázání o svatosti a hledí na všechny duchovní jako na šarlatány a podvodníky. Lidé zvedají své číše k přípitku a pošklebují se: „Na všechny pekelné kazatele!" Ale to všecko se změní přes noc. Pán Bůh bude rachotit v uších tohoto světa, protože přijde náhlá zkáza! Náhlá smrt! My však můžeme hledět vzhůru a radovat se, neboť víme, že naše vykoupení se přiblížilo (viz Lukáš 21:28).

David Wilkerson

Myšlienočky

Predestinácia

teda odveké Božie (pred)určenie. Vieme si to predstaviť a domyslieť? Mnohí kresťanskí teológovia sa o to pokúsili – ale ako sa im to podarilo? Mne to pripadá ako matematická operácia s pojmom nekonečna (vo forme ležatej osmičky). Koľko je dvojnásobok, alebo polovica nekonečna? Čo bolo predtým a čo bude po časovom nekonečne, teda pred a po večnosti? Pán Boh má v moci aj nekonečno, vie ním narábať. On pred založením sveta (pred big bangom vesmíru?) predurčil, aby sme boli či sa stali jeho deťmi so všetkými dôsledkami tejto pravdy, veď večnosť sa aspoň pre nás začína (?) už dnes! Môžeme to takto povedať, alebo napísať, ale prakticky si to predstaviť a domyslieť nevládzeme. Je to božské, nás to prevyšuje, prekonáva všetky naše myšlienkové schopnosti. Preto sa ani nepokúšam o vystihnutie či definíciu večna či nekonečna, vrátane nášho odveké Božieho predurčenia. Iba stojím v úžase a mlčím – a to je všetko...

Milosrdný Samaritán a my

O tomto podobenstve (či príbehu?) už premnohí uvažovali a kázali na kazateľniach. Je to krásny a dojímavý príbeh, ale aj veľká žaloba na mnohých kresťanov. Mal som príležitosť o ňom počuť niekoľko variantov. Istý teológ v postave Samaritána videl osobu Pána Ježiša.
No stratila sa mu Ježišova výzva na dokazovanie obyčajnej ľudskej súcitnej lásky k blížnym. Ešte horšie vyzneli tí školáci, ktorí svoj ideál našli v osobách lupičov, ktorí Samaritána prepadli a nechali polomŕtveho na ceste. Teda ich ideálom nebol muž, ktorý skvelým spôsobom dokázal pomôcť človeku, ktorý tú pomoc práve a naliehavo potreboval... Nuž takto môžeme aj dnes „vyprázdniť" význam tohto podobenstva, akosi zahrať ho do autu. No naša doba tiež potrebuje ľudí, ktorí rozpoznajú v trpiacom človeku svojho blížneho a hneď pristúpia k činu, aký im káže ich súcitné srdce. Teda skúmajme seba, či sme to my...

Pavol Kondač

Budujeme duchovný dom

Z Tábora seniorov – Žalm 84

Z chrámu prírody sme prišli do modlitebne. Vítame vás, milí seniori, v našom stánku. Zhotovili ho naši predchodcovia pred sto dvadsiatimi štyrmi rokmi. Ľudia, ktorých hnala svätá túžba i láska k Hospodinovi, za necelý rok zbudovali tento príbytok.

Neboli sami – pomáhala im dokonalá sieť ľudí z rôznych kútov bývalého Rakúsko-Uhorska. Obetovali s rovnakým zápalom ako domáci, brali do rúk košík dobrodenia a odovzdali svoj dar na modlitebňu ľuďom, ktorých nikdy predtým, a možno ani potom nevideli. Vďaka tomu sa tento stánok stal reprezentačnou modlitebňou v bývalej ČSR. Stalo sa tak aj vďaka tomu, že i po rokoch horela v jednotlivcoch zboru túžba, strhli ňou ostatných a dôstojne si chrám zveľadili. K poslednej obnove interiéru došlo v osemdesiatych rokoch minulého storočia.

Ale Pán Boh nás chráň, aby sme sa stali modloslužobníkmi hliny a kameňa. Fascinujúce na chráme, alebo na „Príbytkoch Hospodinových", ako hovorí žalmista, nie je stavebné dielo ani majstrovská práca s drevom, kameňom či maľbami... Človek je chrámom, nie pominuteľné dielo ľudských rúk. Cirkev živého Boha, stĺp a základ pravdy. Tam siaha žalmistova radosť. Aj apoštol Pavel vystihol prameň a počiatok tejto radosti, keď hovorí: „Pán Ježiš; v Ňom je stvorené všetko... všetko je stvorené skrze neho a cieľom neho a On je predo všetkým a všetko v ňom povstalo a stojí a on je hlavou tela cirkvi" (Kol 1, 17). Cirkev – poslanie ľudí v nej je služba, svätá a príjemná obeť Bohu, skrze dielo Ježiša Krista. Povedané slovami apoštola Petra: Budujte sa ako živé kamene, duchovný dom, sväté kňazstvo..." (1Pt 2, 5). Aj apoštol Pavol hovorí: „V ňom (Ježišovi Kristovi) celá stavba pevne pospájaná rastie vo svätý chrám v Pánovi; v ňom ste aj vy spoločne budovaní na Boží príbytok v Duchu" (Ef 2, 21 – 22).

Pripusťme, je jednoduchšie a ľahšie postaviť chrám z neživých kameňov ako odovzdať sa do služby a budovať duchovný dom, sväté kňazstvo zo živých kameňov.

Spomeniem aspoň dve veci, prečo si budovanie duchovného domu sami od seba sťažujeme.

Prvou je klasické správanie, naša typická reakcia ako v podobenstve o „brvne a smietku v oku": Pán Ježiš nás chce týmto podobenstvom naučiť, že v cirkvi sa musíme tvrdo a rozhodne vzoprieť súdeniu či posudzovaniu. Súdenie je bežnou realitou aj medzi nami v zboroch. Hovoríme: „Ale veď ja nesúdim." Možno naozaj nemáme ten úmysel. Ale skúmajme a pozorujme sa. Brata často nechceme vidieť Božou optikou. Vnímame ho po svojom a to nám stačí, hoci nevidíme tak, ako vidí Boh. Prezrieť môžeme až vtedy, hovorí nám podobenstvo, keď odstránime zo svojho oka brvno. No práve toto nerobíme. Vzpierame a vyhovárame sa, nechceme ísť touto cestou. Možno aj preto, že na taký zásah do svojho života nemáme silu ani vnútornú slobodu. A čo je zrejme rozhodujúce, ani pokoru. Ťahá nás to iným smerom. Vylúčili sme zo svojho srdca optiku Božieho pohľadu na brata a môže sa stať, že budeme skôr kaziť, ako budovať Boží dom.

Druhé: Apoštolovia nás na mnohých miestach volajú, aby sme zobliekli zbytočnosti, ako sú hnev, zlosť, pokrytectvo, závisť, ľahko obkľučujúci hriech. Slovom, skutky starého človeka, ktoré nebudeme nikdy potrebovať, je treba zo seba zhodiť. A najmä vtedy, keď ideme napomenúť neriadnych, posmeliť malomyseľných, alebo keď je potrebné ujať sa slabých, či zachovať zhovievavosť ku všetkým (1Tes 5, 14). Kto z nás to vo svojej sile dokáže? A predsa si neraz spokojne a ľahostajne namýšľame, že hodnoty Ducha už máme, nič nepotrebujeme. Je možné, že si pritom spomenieme na chvíle silných duchovných zážitkov, keď sme boli „ako vo sne, ústa mali plné smiechu a jazyk plesania" (Ž 162).

> *„Budujte sa ako živé kamene, duchovný dom, sväté kňažstvo..." (1Pt 2 , 5).*

Ale život je pestrofarebný. Prídu pokušenia, únava alebo poburujúce správanie priateľa, a naše srdce spustne, je chladné a prázdne. Konáme chaoticky, nezodpovedne. Kam sa podela láskavosť, dobrotivosť, pokora, krotkosť, zhovievavosť?

Budovanie živého chrámu, duchovného domu je spojené s prácou, a nie prácou hocijakou. Potrebujeme k nej múdrosť zhora, ktorá – ako nás učí Jakub – je čistotná, pokojná, prívetivá, povoľná, plná milosrdenstva a dobrého ovocia, nepochybujúca a nepokrytecká. Bez tejto múdrosti nebudeme duchovný dom budovať, ale kaziť. Tak to bolo od začiatku: práca s ľuďmi, budovanie duchovného domu si vyžaduje nadľudskú silu.

Ak nechceme blúdiť cestami zloby, pokrytectva, vzdychania a všelijakých žalôb, musíme prosiť o silu, ktorú nevlastníme. Zdroj tejto sily nie je v nás. **„Blahoslavený človek, ktorý má svoju silu v tebe; blahoslavení, v ktorých srdci sú urovnané cesty."** Zákonitosť pôvodu sily sa musíme naučiť rešpektovať. Zvlášť vtedy, keď zistíme, s akou zručnosťou, doslova hravo dokážeme silu napodobovať, ako vieme imitovať a niekedy tou mocou iných plašiť a strašiť. Veľmi dobre nám na zorientovanie poslúžia ťažké úseky života, keď prechádzame dolinou plaču, keď zažívame obdobia neúrody: „Keď pôjdu vyschnutým údolím, zmenia ho na prameň, aj jesenný dážď mu je požehnaním." Ak je Svätý Duch zdrojom sily a požehnania, tak aj v smútku sa vieme s apoštolom Pavlom radovať. Sila od Hospodina otvorí srdce k prijatiu novej sily i živej nádeje. Konečne, žalm je modlitbou: **„Hospodine, Bože mocností, počuj moju modlitbu, načúvaj Bože Jakobov, Sela. Hľaď, Bože, štít náš, a pozri na tvár svojho Pomazaného! Lebo lepší je deň v Tvojich sieňach ako inde tisíc."**

Modliť sa a pestovať vzťahy treba takým spôsobom, že modlitba vždy vyústi do spoločného rozhovoru – dialógu. Rozhovor s Bohom nesmie prerušiť komunikáciu s bratom. Aj keď neraz bude potrebné kameň obsekať a zarovnať. Nebráňme sa, ani vtedy, keď to bude „kameň" osobný. **„Lebo Hospodin Boh je slnkom a štítom, milosť a slávu udeľuje..."** Slávu áno, ale nikdy nie pred obetovaním sa, vzdaním sa seba, odovzdanosťou, sebazapretím a prijatím svojho kríža. „A slávu, ktorú si mi dal, dal som ja im, aby boli jedno, ako sme my jedno," znie modlitba Pánova. Sláva, ako dôsledok nezištnej práce na jednote, to je práca kreatívna, tvorivá, nikdy nie búrajúca. Sláva jednoty Božieho ľudu nie je možná bez straty seba, bez vzdávania sa svojho ega. **„Lebo Hospodin Boh je slnkom a štítom. Milosť a slávu udeľuje; Hospodin neodoprie blaho tým, čo chodia bez úhony. Ó, Hospodine mocností, blahoslavený človek, ktorý v Teba dúfa!"** Si našou nádejou, Pane! Sme si istí, že vďaka Tvojej vernosti budeme radi vstupovať do našich modlitební. Stanú sa pre nás viac ako len symbolom starozákonného chrámu. V Teba, Pane Ježišu, ktorý si sa znížil, prišiel medzi nás a vstupuješ cez Slovo do nás, živých chrámov, veríme. Ty nás meníš, ľúbeznosť a slávu praješ aj našim zborom, Tvojej cirkvi. K Tebe voláme a Tebe dôverujeme.

J. Stupka

(K téme: Budujeme duchovný dom, prednesené vo Vavrišove.)

„Sen o světě bez Židů“

Milý čtenáři,
připadám si často bezmocný. Západní svět podává zprávy zkresleně - a do toho mám přijít já se svým výkladem izraelsko-palestinského konfliktu!
Ovšem, jde o lidský život. Život člověka je nekonečně důležitý. Ani jeden nelze nahradit. Jenže když se prostě předkládá seznam mrtvých, stává se vše nějak problematickým.
Ovšem, jde o zemi. Každý člověk potřebuje prostor k rozvinutí vlastního života. Pak však rozhodně není Pásmo Gazy ani zdaleka tím nejlidnatějším místečkem na zemi. A chtějí-li Židé bydlet ve „Svaté zemi“, musejí si svou vlastní zemi koupit - stejně jako Turci v Berlíně nebo Němci na Mallorce či v Ticinu.
Rovněž lidská práva jsou svrchovaně důležitá. Jde-li ovšem o soužití, je neustále nutno počítat s kompromisy. Každé bezpečnostní opatření znamená omezení osobní svobody. A pak - v žádné zemi Blízkého východu nemá takový Palestinec tolik možností osobního rozvoje jako pod izraelskou vládou.
Jaký je tedy vlastně důvod dělat - jak dosvědčují výroky mnohých - z tohoto konfliktu takový zcela mimořádný „konflikt století?“ Znám hodně Izraelců, kteří zažili hluboké zranění, hrozné zklamání, mají Palestinců plné zuby a nejraději by se jich zbavili. Nedávno jeden Izraelec blouznil o Novém Zélandu: „Tam nejsou hadi, štíři ani Palestinci!“ Ano, v izraelských hlavách se rodí takové myšlenky. Rasistické projevy nelze zapírat, je nutno s nimi bojovat. Přesto je převážné většině izraelské společnosti jasné: Palestince nelze prostě odstranit. Mají v této zemi mezi Jordánem a Středozemním mořem své právo. Není málo Izraelců, kteří se organizovaně nebo i soukromě starají o budoucnost a práva svých palestinských spoluobčanů a tím o společnou budoucnost. Izrael obětuje vlastní vojáky, jen aby šetřil palestinské civilní obyvatelstvo. Na palestinské straně to žel vypadá docela jinak. Především: existují tam stejná zranění, zkušenosti, předsudky, sny a touhy jako na izraelské straně - jenže ještě něco navíc. Jedna pozorovatelka, která se účastnila smiřovací schůzky, před časem řekla: „Palestinští křesťané jsou ochotni Židům odpustit, že existují. Nejsou však ochotni zastávat se práv židovského národa v zemi Izrael. Svou vlastní vinu na tomto konfliktu si neuvědomují.“ Navíc lze mezi palestinskými křesťany zaslechnout všechny tóny antisemitismu – až po výrok: „Židé, to je přece antikrist!“ Na muslimské straně je k tomu ještě třeba přičíst struktury myšlení a výroky teologů, kteří upírají Židům právo na existenci, a to nejen v izraelské zemi, nýbrž ve skutečnosti na celém světě. K provádění svých vražedných záměrů obětuje Hamás vlastní děti.
Dokud bude sen o světě bez Židů Arabům bránit v tom, aby hájili právo svých spoluobčanů existovat coby Židé, potud bude nutno zajišťovat existenci židovského národa jedině násilím. Žel, je tomu tak!

S opravdu srdečným „šalom“ Vás zdraví Johannes Gerloff
přeložila Ivana Kultová
www.wilberforce.cz

Čo pôsobí autentická viera

Mustafa Caliskan nie je kresťan, no pracuje v kresťanskom zariadení. Brat B. Gülker mu položil niekoľko otázok: **Mustafa, vo svojom okolí stretávaš mnohých kresťanov -– spolupracovníkov, dobrých známych a priateľov. Je niečo, čo ťa na kresťanoch a ich viere fascinuje?**
Obdivujem, že ich kazatelia hovoria o dôležitých témach života bez toho, aby svojich poslucháčov naháňali, či ich podpichovali. Kázeň alebo prednáška pôsobí motivačne pre bežný, každodenný život. To si veľmi cením.Ďalej ma nadchýna, ako si kresťania pomáhajú, a to v celosvetovom meradle. Je pre nich úplne prirodzené, že sa vedia postarať o iných. Niekedy hovorím ľuďom, ktorí do nich zapárajú: „Urob najskôr toľko ako oni, a potom môžeš podpichovať.“ Na mojich kresťanských kolegoch a priateľoch si cením, že ma akceptujú takého, aký som. Lepšie sa cítim medzi nimi ako vo svojich predchádzajúcich zamestnaniach. Tam myslel často každý len sám na seba a na svoj osobný prospech. Stávalo sa mi, že som nebol v spoločnosti prijatý. To ma nemotivovalo. Hoci nie som kresťan, medzi kresťanmi sa cítim dobre. Neobviňujú ma, ani ma nenútia, aby som sa prispôsobil.

Ako hodnotíš kresťanov, pre ktorých je viera vysokou prioritou?
Je zrejmé, že niektorí ľudia berú svoju vieru vážnejšie ako iní. To sú kresťania, ktorí sú celým životom hlboko zakorenení vo viere. Pôsobia na mňa ako čestní, úprimní ľudia. To, čo hovoria, môžem bez obáv prijať. Lepšie sa dá s nimi vychádzať ako s ľuďmi, ktorí nie sú tak hlboko veriaci -– tí zjavne žijú svoju vieru povrchnejšie.
Čo ťa u kresťanov irituje?
Ruší ma, ak niektorí kresťania používajú vieru ako „ochranný múr“ a viditeľne sa za ňu skrývajú. Inokedy mám pocit, že pre daktorých je dôležitejší spoločenský status či vlastné výhody, a nie osobné presvedčenie viery. Ak nežijú to, čo hovoria, je to pre človeka sklamaním.
U niektorých ľudí, ktorí sa považujú za kresťanov, mi chýba presvedčivosť viery.
Čo znamená žitá viera kresťanov?
Dobré vzťahy k Bohu a k blížnym. Lojalita k Bohu, Ježišovi a k Biblii. Kresťania nemajú žiť pre seba, ani len pre svojich priateľov a rodinu. Mali by tu byť pre iných. Kde sa prejavuje úprimný záujem o ľudí, ktorí potrebujú pomoc, tam viera kresťanov žije.
Ako môžu kresťania nadchnúť iných k viere?
Určite musia o svojej viere rozprávať, hovoriť o tom, čo v ich živote viera pôsobí, a to bez toho, aby ľuďom hrozili, vyčleňovali sa, alebo iných odsudzovali. Potrebujú odvahu k čestnosti a k autentickému životu. Potom sa ich viera stane príťažlivou aj pre iných.
Prečo je dôležité, aby sme hovorili o svojej viere? Nestačí aktívne žiť?
Obdivujem ľudí, ktorí stoja za svojou vierou. Niekedy uvažujem, prečo nie som tiež taký. Každý človek, ktorý uznáva, že Boh existuje, má pred Bohom aj zodpovedne žiť, hoci popri tom niekedy aj zlyháva. Kto však žije ako kresťan, musí o svojej viere aj hovoriť. Keď viera a život vzájomne harmonizujú, je to ľúbe pred Bohom a oslovuje to ľudí.
Sledujeme ťa a zdá sa nám, akoby si kresťanskej viere chcel urobiť reklamu. Natíska sa mi posledná otázka, na ktorú zrejme nedostaneme ihneď odpoveď: Čo ti potom prekáža, aby si túto vieru osobne prijal a žil ?
Ďakujem za rozhovor.

Bernd Gülker
Prevzaté z nemeckého: Entscheidung
(prel. J. Stupka)

Diakonia v zbore BJB Lučenec

Stretnutia seniorov:

Niekedy v 90-tych rokoch sa náš zbor snažil službu diakonie systematicky rozvinúť. Žiaľ, nepodarilo sa to celkom podľa našich predstáv. V súčasnosti fungujú hlavne „stretnutia seniorov", spravidla každý nepárny štvrtok. Pravidelne sa ich zúčastňuje šesť sestier. Občas príde aj niekto ďalší. Na stretnutiach rozvíjajú vzájomné spoločenstvo, mávajú tému (niekedy si pozvú aj hosťa), popritom vyrábajú obväzy pre Misiu na Níle alebo pred sviatkami pozdravy (Vianoce, Veľká noc), ktorými potešia viacerých bratov a sestry. Táto skupinka navštevuje aj starších, chorých alebo dlhodobo nemocných. Zvyčajne raz za rok urobia slávnostné stretnutie na počesť všetkých seniorov, ktorý mali v danom roku okrúhle narodeniny. Vtedy je prirodzene návštevnosť väčšia. Z času na čas si urobia krátky výlet alebo navštívia kultúrne podujatie. Túto službu má na starosti sestra Julka Čonková.

Návštevná služba:

Navštevovanie chorých a dlhodobo nemocných sa deje skôr živelne ako systematicky. Niektorí členovia zboru prejavia bratskú lásku návštevou. Ako som spomenul vyššie, patria medzi nich aj sestry zo seniorskej skupinky. Večeru Pánovu dlhodobo nemocným vysluhuje kazateľ v rámci svojich návštev.

Praktická pomoc:

Aj poskytovanie praktickej pomoci funguje podobne – bratsko-sesterská láska vedie k pomoci. Napríklad dvaja bratia sa zvyknú postarať o drevo na kúrenie pre osamelú sestru. Ďalší zvyknú inej sestre pomôcť v záhrade. Iní pomôžu pri vybavovaní úradných záležitostí. Niektorí privezú autom starších na spoločné zhromaždenia. Mládež pred pár rokmi vyjadrila záujem manuálne pomáhať starším ľuďom. Narazili však na problém prijatia pomoci – ľudia nechcú zaťažovať iných svojimi potrebami (možno je za tým aj niečo iné). Napokon pomohli v dvoch domácnostiach. Máme tiež tzv. sociálny fond, z ktorého z času na čas pomôžeme núdznym bratom a sestrám. Pomáhame tiež bezdomovcom so stravou (zazvonia mi pri dverách a ak sú splnené isté podmienky, dám im trochu jedla), v zimných mesiacoch s ubytovaním (prispejeme im na ubytovanie v mestskej nocľaháreni). Viacerí pomáhajú aj finančne ďalším núdznym – veriacim i neveriacim. Naši členovia vo Veľkom Krtíši tiež navštevujú Domov dôchodcov, aby venovali kúsok svojho času jeho obyvateľom. Zvyčajne im pripravia nejaký program a potom im venujú svoju pozornosť vo vzájomných rozhovoroch.

Pomerne veľká časť služby, ktorú Boh skrze členov BJB koná v Cinobani, hlavne v rómskej komunite veriacich i neveriacich ľudí, má diakonský charakter. Ale o tom snáď niekedy nabudúce.

Zvykneme tiež sprostredkovať darované oblečenie a samaritánske balíčky (tie sú spojené aj s vianočným evanjelizačným programom) núdznym rodinám v Cinobani, Veľkom Krtíši, Lučenci, okolitých dedinách i v Čamovciach, kde naša sestra pracuje ako sociálna pracovníčka. Samaritánske balíčky spolu s programom nosíme aj do detských domovov v okolí.

Tomáš Kohút, kazateľ BJB Lučenec

Konference seniorů 2014

Konference slovenských a českých seniorů se již několik let uskutečňuje v chatě Jana Amose Komenského v Račkové dolině, vždy na počátku září. Tématem letošního setkání bylo „budování sama sebe a spolu budování". I senioři se mají v čem budovat.

Vyměňujeme si zkušenosti, co všechno jsme s Pánem prožili.
Vzájemně jsme se obohacovali.
Nejeden bratr vzpomínal na to, co krásného i těžkého prožil za dobu svého mládí.
Nyní sbíráme ovoce, když se díváme na své děti a vnoučata.
Do určité míry bývá každé setkání seniorů i výměnou nejnovějších zkušeností. Nejeden ze seniorů pracuje, jakoby nepočítal roky, které jej halí. I v pokročilém věku máme nemalé úkoly, byť jsme již méně slyšící, svým zrakem daleko nedohlédneme nebo se podpíráme holemi. To nám však nemůže být překážkou, i když je práce o něco těžší.
Pokud nám Pán Bůh dává život, nedává jej naprázdno. I v pokročilém věku máme od Pána Boha úkol a ten bývá pro každého jiný. Možná je to poslední hodina, kdy nám Pán Bůh svěřuje práci, povolává na svou vinici, i když je pro nás slunce již před západem.
Setkání seniorů v Račkové chatě na mne působilo velmi pozitivně i v tom smyslu, že ani náš čas, který nám Pán Bůh dal - tedy seniorský čas - nechceme prožít v nečinnosti, ať již v rodině nebo na jiných místech.
Hlavní je být všem kolem nás světlem a ukazovatelem směru k novému Jeruzalému.
Máme být našim blízkým svými zkušenostmi s Pánem Ježíšem jako poradci. Jen aby jim byl náš život vzorem.
Seniorský věk je důležitý i pro mladou generaci.
Položme si otázku, co naše mladá generace od nás odkouká. Zkušenosti, posbírané na životní pouti, jsou nejednou nenahraditelné.
Mezi seniory poprvé zavítal bratr Josef

Šolc z USA, kazatel a profesor, který přednáší misii.
Se zájmem jsme naslouchali jeho zkušenostem z misie, z kazatelské práce a z práce se studenty, kteří se připravují na misii.
Druhým milým hostem byl nové zvolený předseda slovenských baptistů bratr Darko Kraljik. Také jeho slovo bylo přínosem do našich řad. Poděkování za organizaci setkání patří všem, kteří se na jeho přípravě podíleli, ale hlavním pořadatelem byl a věřím, že i do budoucna bude, bratr Vasil Vološťuk z Klenovce.
Věřím, že každý účastník si s sebou odnesl množství látky k přemýšlení.
V rozhovoru v kruhu seniorů jsme se již těšili na další setkání, pokud nám Pán Bůh přidá zdraví a dopřeje nám čas života.
Samému Bohu sláva.

Vlastimil Pospíšil

Za Stáňom...

Na stretnutí českých a slovenských seniorov bola spomenutá tragická udalosť, ktorá sa odohrala pred tridsiatimi rokmi v Západných Tatrách, keď pri výstupe na Bystrú zahynul tajomník Rady starších BJB brat kazateľ Stanislav Švec.

Sľúbil som br. kaz. Vlastimilovi Pospíšilovi, že napíšem svoju spomienku ako priamy účastník. Keď som si však na stránke Rozsievača prečítal o tej udalosti správu z pera šéfredaktora Jána Titěru, trochu som zaváhal. Nebude to nadbytočné? Nakoniec som sa rozhodol predsa len napísať o tejto udalosti z môjho uhla pohľadu.
Toho času, pred tridsiatimi rokmi, sme trávili leto spolu s rodinou Švecovou v chate na Hrdovom. Stáňa bol veľmi vyčerpaný. Postavenie, ktoré v dobe totality zastával, bolo nielen náročné, ale aj pod neustálym dozorom. Spolu sme to pri potulkách v lese rozoberali, snažil sa zo seba všetko vypla-viť. Zdalo sa mi, že sa postupne zotavoval. Rozhodli sme sa preto usporiadať trocha dlhší výlet.
Vydali sme sa nádhernou dolinou až po pleso pod Bystrou. Bolo prekrásne počasie. Deti šantili a Stáňa bol v dobrej pohode.
Tesne pod sedlom, na kľukatých serpentínach sa páslo stádo kamzíkov. Iva, Radka a môj syn Radovan sa chystali na výstup.

„Poďme pomaly aj my!", poznamenal Stáňa. A tak sme šli...
Tridsať rokov je niekedy veľa, inokedy akoby to bolo včera. Stále vidím pred sebou obraz Stáňovej kľačiacej postavy, obrátenej ku mne chrbtom. Bol akoby v modlitebnom stíšení. Prebehlo mi vtedy mysľou, že je uchvátený krásou Kriváňa, ktorý majestátne vojvodil panoráme Tatier.
Chvíľu som tam v zamyslení stál. Chvíľu.
Čosi sa mi však nepozdávalo. Pribehol som chvatne k nemu, objal ho, ale už nejavil známky života. Rýchlo sme mu spolu s Ivou dávali umelé dýchanie. Úpenlivo som sa modlil, ale bez účinku.
Dnes, ešte aj po dlhých rokoch, si kladiem otázku:
Prečo je aj pre veriaceho človeka také ťažké zmieriť sa s odchodom blízkeho človeka na večnosť? Prečo?
Prečo nám to láme srdce? Ako keby sme sa museli znova a znova vracať na počiatok a overovať si pevnosť našej viery. Bolesťou si overovať známe state Písma.
Smrť. Dá sa uchopiť rozumom? Stretnutie s realitou smrti ako keby dostávalo trhliny. Stále znova a znova musíme s nimi bojovať. Nemôžeme ich uchopiť vlastnými silami...
Tridsať rokov, dlhých tridsať. Stále mi čosi z tej bolesti ostalo. Asi to tak musí byť.
Musíme sa s realitou smrti opakovane vyrovnávať. Pevné bratsko-sesterské vzťahy, to Kristovo, aby sme sa navzájom milovali, tá požiadavka jednomyseľnosti, vybudovaná na Kristovej obeti, tá hlboká empatia, to, o čom sme takto dlho do noci diskutovali, to, čo je aj obsahom Kristovho spoločenstva, to v nás ostáva a s vďačnosťou na to spomíname, ale nie je to bez bolesti.

Juraj Hovorka

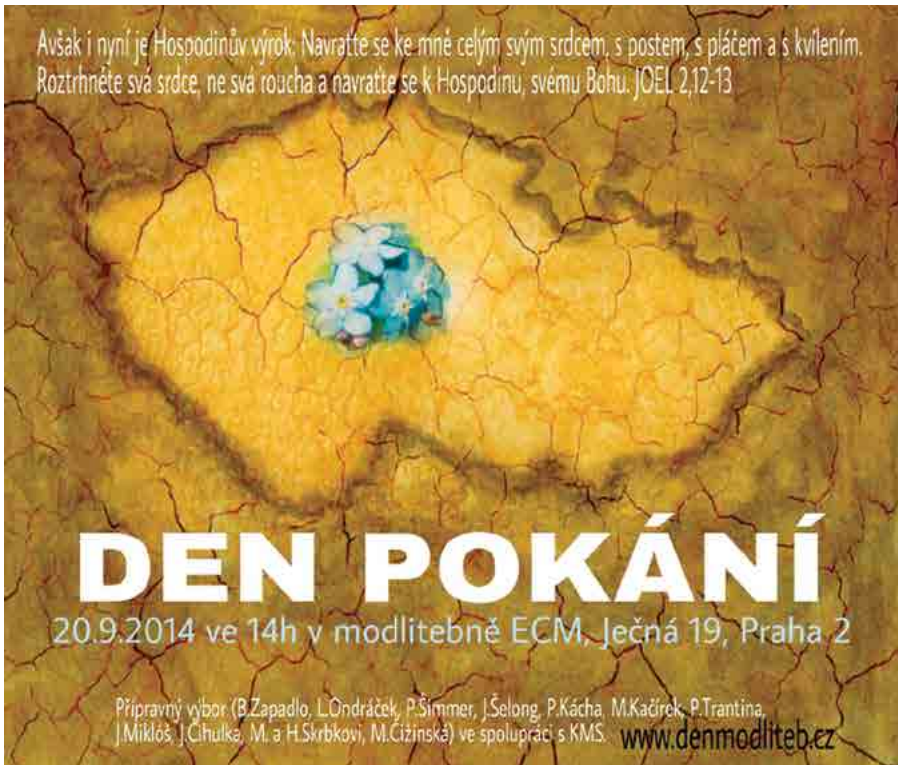

V Praze se v sobotu 20.9.2014 uskutečnil Den pokání. Den pokání je mezidenominační setkání se společnými chválami a modlitbami, které navazuje na Celosvětové dny modliteb v minulých letech.

Organizátoři na webových stránkách akce uvádějí: „ Rádi bychom přistoupili společně před Boha, činili pokání ze svých osobních hříchů, zástupně vyznali hříchy církve i našeho národa a vzdali mu chválu, která mu náleží. Nechceme se vracet příliš do minulosti, ale podívat se jen na období po listopadu 1989. Vnímáme, že jsme mnohdy jako jednotlivci i jako církev přestali hledat Boží vůli a počítat s jeho mocí. Toto hledání jsme nahradili různými programy a aktivitami. Někdy jsme dokonce jako prioritu svého života (ať už vědomě či nevědomě) zvolili to, aby se nám dařilo co nejlépe. Takovým jednáním jsme někdy v podstatě popřeli Ježíšovo panství a vzali život do svých rukou. Církev měla po revoluci obrovský kredit, který ale ztratila. To je dle našeho názoru také důsledkem toho, že jsme jako křesťané ztratili slanost. Vidíme některé příčiny tohoto stavu, ale je pravděpodobné, že některé nevidíme. Budeme očekávat, že Bůh může v této věci dát nové zjevení i přímo na místě a milost ke změně. Kéž to napomůže k novému růstu církve i uzdravení a návratu těch, kteří byli někým nebo něčím v církvi zklamáni, zpět k živému Bohu. Chválit Hospodina chceme modlitbami a písněmi, ale také tancem, výtvarnými projevy apod. podle toho, jak je kdo obdarován. Hudební část chval budou mít na starosti manželé Skrbkovi z AC CBH Praha, kteří pravidelně slouží v pražském Domě modliteb (IHOPP - International House of Prayer Prague). Srdečně zveme všechny, kterým leží na srdci církev v České republice i náš národ a chtějí se s vírou modlit za jeho záchranu.

Lukáš Pokorný, zdroj: www.denmodliteb.cz

401. výročí Bible kralické

V sobotu 27.9.2014 se v Kralicích nad Oslavou uskutečnili oslavy Bible kralické. Letos uběhne 401 let od jejího vydání v roce 1613. Tyto oslavy jsou pokračováním výročí 400 let Bible kralické v loňském roce, kdy se v Kralicích sešlo více než 3 000 lidí.
Cílem akce je seznámit veřejnost s odkazem Bible kralické a přinést její poselství dnešním lidem. Každý rok si připomeneme odkaz jedné z osobností české reformace, v letošním roce jí bude osobnost Karla staršího ze Žerotína. Akci pořádá Občanské sdružení České studny a obec Kralice nad Oslavou. Kontaktní osobou je Jitka Gočaltovská, mluvčí sdružení České studny, telefon: 604 704 513.
Bible kralická má dále profil na sociální síti Facebook. Zájemci se zde mohou nově zapojit do výtvarného programu Davilee a společně s účinkujícími umělci vytvořit obrazy na daná témata.

www.krestandnes.cz

Rok od Národného pochodu za život

22. 9. to bol presne rok, čo sa v Košiciach uskutočnil prvý Národný pochod za život. Potrebu ochrany každého ľudského života, ľudskej dôstojnosti a rodiny prišlo vtedy vyjadriť 80 tisíc občanov z celého Slovenska.
Z podnetov formulovaných na pochode čerpala pri svojom vzniku Aliancia za rodinu, ktorá iniciovala úspešnú petíciu za referendum o ochrane rodiny, ktorú podporilo 420 tisíc občanov.
Národná rada SR prijala novelu ústavy, v ktorej definovala manželstvo ako zväzok medzi mužom a ženou – táto požiadavka tiež zaznela v Manifeste Národného pochodu za život.
V apríli sa v Bratislave uskutočnil pochod za život pod názvom Bratislava za život, na ktorom sa zúčastnilo niekoľkonásobne viac ľudí ako v predchádzajúcich ročníkoch.
V priebehu marca a apríla zasa Fórum života zorganizovalo v krajských mestách občianske zhromaždenia s názvom Slovensko za život, na ktoré prišli tisíce ľudí za tie isté ideály, ako pri celonárodnom pochode v Košiciach.
To je len niekoľko aktivít, ktoré naplnili odkaz Národného pochodu za život, aby úsilie za život nebolo „jednorazovým počinom, ale pevným rozhodnutím vytrvať v úsilí".
„Sme veľmi radi, že téma ochrany života a rodiny sa dostala do celospoločenskej debaty. Taktiež sa veľmi tešíme silnej pozitívnej reakcii verejnosti na prvý Národný pochod za život a mnohé podujatia, ktoré sa po ňom uskutočnili s cieľom chrániť život človeka a rodinu. Je dôležité, že celé Slovensko počulo a vie o potrebe chrániť každého človeka, mladého, staršieho aj toho nenarodeného," povedal hovorca Národného pochodu za život, Tomáš Kováčik.
Napriek mnohým pozitívam, ktoré národný pochod priniesol, legislatívne podmienky ani spoločenská klíma nezaznamenali výraznejší progres k ochrane života. Napríklad do prípravy dokumentu stratégie ľudských práv, ktorý do vlády pripravuje Ministerstvo zahraničných vecí SR, sa nedostali kapitoly o práve na život nenarodených, ba ani len téma výhrady vo

svedomí. Naopak, veľkú pozornosť venuje stratégia tzv. právam LGBTI ľudí.
Ozývajú sa tiež hlasy za legalizáciu eutanázie, stále nebola zrušená registrácia nezákonných potratových tabletiek a cez verejné inštitúcie sa financujú programy na presadzovanie rodovej ideológie, ktorá sa snaží ignorovať prirodzené rozdiely medzi mužom a ženou.
Toto všetko a najmä podnety od ľudí viedli k tomu, že KBS ohlásila konanie II. Národného pochodu za život: „Na základe podnetov mnohých osôb a mimovládnych organizácií sme sa rozhodli spolu s nimi pozvať všetkých veriacich a ľudí dobrej vôle na II. Národný pochod za život.
Uskutoční sa v nedeľu 20. septembra 2015 v Bratislave. Pozývame všetkých obyvateľov Slovenska, mimovládne organizácie, farnosti a spoločenstvá, aby svojou účasťou na príprave a priebehu II. Národného pochodu za život vyjadrili svoj postoj a podporu týmto prirodzeným hodnotám.
Pokračujeme v overenej forme pochodov, ktorá je v zahraničí už dlhodobo etablovaná. Chceme v 21. storočí ísť ako moderná spoločnosť k úcte a ochrane života každého človeka – mladého, staršieho, chorého, postihnutého aj toho nenarodeného. Prostriedky na to táto spoločnosť má – technické aj finančné. Ide už len o naše srdcia, aby sme opustili stredovek potratov, eutanázie, neúcty a ďalších proti životu a rodine zameraných anti-hodnôt," uzatvoril Marek Michalčík z organizačného výboru pochodu.

www.pochodzazivot.sk
Redakčne krátené

BWA podporuje kresťanov na Blízkom východe

Generálny tajomník BWA Neville Calam podporil naliehavú výzvu najvyššej rady evanjelikálnych cirkví a spoločenstiev v Sýrii a Libanone, ktorú adresovali evanjelikálnym a protestantským cirkvám na celom svete. Táto výzva, pod ktorou sú podpísaní vedúci cirkví a pastori vrátane baptistických, upozorňuje na to, že menšinové skupiny cirkví a umiernených moslimov na Blízkom východe čelia existenčnej hrozbe.
„Toto je okamih bázne a strachu," vyhlasujú vedúci cirkví „a stav najvyššej núdze v záujme zachovania existencie kresťanstva a umiernených nekresťanských skupín, kde situácia smeruje k ich úplnému zániku" a vyzývajú kresťanské cirkvi a humanitárne organizácie, aby „konali rýchlo, kým nebude neskoro."
Generálny tajomník BWA vyzýva k intenzívnym modlitbám za bezpečie a pokoj pre všetkých, ktorí v tejto oblasti trpia bez ohľadu na svoju vieru a zopakoval výzvu vládam na Blízkom východe, aby zabezpečili ochranu náboženských menšín a skupín pred nebezpečenstvami, ktoré ich ohrozujú.

Pochody pre Ježiša

Vo svete pochody pre Ježiša nestrácajú na svojej atraktivite a intenzite. Často sú spájané so zápasom o zachovanie klasickej rodiny a bojom proti relativizácii sexuálnej podstaty človeka.

Viedeň

Podľa oficiálnych informácií sa Pochodu pre Ježiša 12. septembra zúčastnilo vo Viedni 12 000 kresťanov. Organizátorom tohto pochodu, ktorý sa udial na okruhu centra mesta pripravila nadkonfesijná organizácia Kresťania vo Viedni. V tejto organizácii pracujú zástupcovia miestnych spolupracujúcich cirkví a zborov. Pochod podporovali aj viedenský arcibiskup kardinál Christoph Shönborn, biskup ECAV v Rakúsku Michale Bunker a rakúsky futbalový reprezentant David Alaba, ktorý je členom Cirkvi Adventistov siedmeho dňa.
Účastníci sa prezentovali heslami: „Iba Ježiš zachraňuje", „Ježiš miluje Viedeň", alebo „Jeho srdce bije pre Rakúsko". Na záver pochodu sa uskutočnila „Slávnosť pre Ježiša" pred viedenským Dómom sv. Štefana vyplnená hudbou a svedectvami viery. Počas nej boli pripomenuté aj prenasledovania kresťanov na Blízkom východe príslušníkmi teroristickej skupiny „Islamský štát" (IS). Podľa organizátorov mal „Pochod pre Ježiša" vytvoriť príležitosť pre bezprostredné zdieľanie svojej viery a posilniť vnímanie kresťanských hodnôt v spoločnosti.
V Rakúsku žirj 8,5 milióna obyvateľov, z toho 64 % sa hlási ku katolíckej cirkvi a 21 % sú bez cirkevnej príslušnosti. Podľa odhadov žije v Rakúsku päť až šesť percent moslimov. Ortodoxní kresťania majú 5 % , ECAV a Reformovaná cirkev 4 %. 19 000 kresťanov je súčasťou združenia piatich evanjelikálnych cirkví (Freikirchlichen) a organizácie „Slobodná cirkev v Rakúsku".

Berlín

20. septembra sa v Berlíne zišlo 5 000 ľudí na v poradí už desiatom „Pochode pre život". Je to miestna rekordná účasť, ktorá bola o 10 % vyššia ako v minulom roku. Organizátorom bol „Zväz práva na život", ktorý združuje 13 organizácií. Pochod sa konal pod heslom „Za Európu bez potratov a eutanázie".
Demonštrácia sa konala v atmosfére protiaktivít z radov ľavicových extrémistov, ktorí sa snažili zastrašovať a vykonali aj útok na miestnu kanceláriu zväzu. Kresťanskí aktivisti musia zápasiť aj s politickým tlakom zo strany SPD (Sociálni demokrati Nemecka), ktorí finančne podporili protidemonštráciu, ktorej za zúčastnilo asi 300 účastníkov. Na transparentoch sa objavili nápisy: „Ak by Mária išla na potrat, bolo by o problém menej", „Sme proti Kristovi", „Nech žije peklo".
Postoje cirkví k „Pochodu pre život" sa rôznia. Podporu vyjadrili zástupcovia katolíckej cirkvi, niektorí zástupcovia evanjelickej cirkvi sa vyjadrujú kriticky k interpretácii práva ženy vyjadrovať sa k potratu a akciu nepodporili.

Zdroj: idea

Rezoluce BWA

Představujeme vám prohlášení, která byla přijata Koncilem Výročního shromáždění Světové baptistické aliance, které je naše BJB členem, na svém pravidelném setkání, tentokrát v tureckém Izmiru. Každý rok jsou přijímány prohlášení, která reagují na aktuální světová dění. Cílem vydávání prohlášení je vzbudit pozornost čtenářů a posluchačů a povzbudit je k praktickým krokům.
V letošním roce bylo přijato těchto šest prohlášení:
- Prohlášení podporující učednictví v Turecku
- Prohlášení podporující křesťany, kteří jsou v ohrožení pronásledování
- Prohlášení ohledně situace v Myanmaru, kde je násilí a náboženská nesvoboda
- Prohlášení ohledně korupce
- Prohlášení ohledně situace na Ukrajině
- Prohlášení ohledně humanitární krize a masové migrace menšin na území amerických kontinentů

Zborník 100 rokov rozsievania

Ešte stále máte možnosť získať limitované vydanie publikácie „100 rokov Rozsievania“, ktorá dokumentuje vývoj časopisu Rozsievač od roku 1914 až do dnešných dní.

Nájdete v ňom životopisy ľudí, ktorí stáli za Rozsievačom, niektoré doteraz nepublikované informácie a životopisy, historické fotografie, vybrané referáty z konferencie v Brne.
Je to časť našej spoločnej česko-slovenskej histórie, je to výber z odkazu našich bratov a sestier.
Objednajte si zborník, ktorý sme pripravili pri príležitosti 100-ho výročia založenia Rozsievača.
Cena 2 € / 50 Kč

Zakúpením zborníka podporíte prácu a službu Rozsievača. Ďakujeme

Objednávky posielajte na adresu rozsievac@baptist.sk, alebo telefonicky na tel. č.: 0908 571 039, (+421 908 571039)

Rádio7
vysiela pre vás

- **kresťanskú hudbu**
- **témy a poradenstvo**
- **svedectvá zo života**
- **spravodajstvo**

Počúvajte nás a staňte sa naším partnerom!

č.ú.: 2629010483/1100

Bratislava: **103,6 MHz**
Nové mesto n. V.: **107,4 MHz**
Banská Bystrica: **107,7 MHz**

www.radio7.sk

rádio 7

Hľadáme nových prispievateľov/redaktorov

Našou túžbou je neustále skvalitňovať obsah Rozsievača. Hľadáme preto ľudí z ČR aj SR, ktorí by chceli vstúpiť do tejto služby v týchto oblastiach: – preklady správ a článkov zo sveta (anglický, resp. nemecký jazyk – krátke informácie zo zborového diania – rozhovory – spracovanie tematických článkov – fotoreportér. **Ak nemáte prax v danej oblasti, zabezpečíme vám zaškolenie. Potrebujeme vás :-)**

Zasílání příspěvků

Své příspěvky můžete zasílat na adresu rozsievac@baptist.sk i dopředu! Vaše články zařadíme podle témat.

Články, prosíme, zasílejte v řádkování 1,5, s použitím písma Times New Roman, velikosti 12. Texty nijak neupravujte, nemusíte je zarovnávat na střed, pište plynule bez odklepávání „entrem“ na konci řádků. Dokumenty prosím posílejte ve formátu doc, ne jako docx. Texty na inzerci prosím zasílejte bez grafické úpravy, náš grafik váš inzerát upraví a zařadí na stránku. Pod text vždy napište autora článku, případně prameny, z nichž jste čerpali. Pokud možno, zašlete k článku fotografie, zvláště jedná-li se o ohlasy z akcí vašich sborů, blahopřání apod. Fotografie pro tisk by měly být zaslány v nejvyšší možné kvalitě rozlišení ve formátech JPEG, EPS nebo TIFF. Nevkládejte je do textu, zašlete je zvlášť. Pokud budete posílat inzerci zpracovanou v PDF, převeďte písmo do křivek a PDF vytvořte ve vysoké kvalitě pro tisk, nejlépe i s ořezovými značkami. Jinak zasílejte inzerci ve formátu doc. (word)!

Upozornění:
Za obsahovou a stylistickou stránku textů vydaných v Rozsévači odpovídá autor. Redakce si vyhrazuje právo příspěvek krátit, upravovat, případně neuveřejnit a neodpovídá za obsah uveřejněných inzerátů. Všechny články procházejí jazykovou úpravou.

Děkujeme za pochopení a těšíme se na vaše příspěvky!

Výročná zbierka pokračuje

Ďakujeme zborom a jednotlivcom, ktorí ste sa už zapojili do našej zbierky pri príležitosti 100-ho výročia založenia Rozsievača.

Ďakujeme za tieto dary:

–	zbor Miloslavov	50 €
–	zbor Bernolákovo	380 €
–	zbor Levice	70 €
–	s. Košičárová	20 €
–	s. Czaltiková	50 €
–	s. Praženicová	10 €
–	br. Stupka	50 €

Ďakujeme aj vám, ktorí ste svoj dar venovali anonymne počas konferencie v Brne, alebo sme ho nedokázali identifikovať, či prišiel po uzávierke čísla. **Dary je možné posielať naďalej na číslo účtu:**
SR: **SLSP Bratislava, č. ú. 11489120/0900, var. symbol 888**
ČR: **Česká spořitelna Praha, č. ú. 63112309/0800, var. symbol 911 840, pre identifikáciu daru do správy napíšte „100 rokov Rozsievania“**

Nech Boh žehná vašu štedrosť, lebo ste spolupracovníkmi na Jeho diele. **Ďakujeme**

Témata příštích vydání:

Číslo **9** - **Smrť - súčasť života.** Uzávierka príspevkov: 6. 10. 2014
Číslo **10** - **Na zemi ako v nebi.** Uzávierka príspevkov: 6. 11. 2014

KONFERENCIA A SPOLOČNÉ NEDEĽNÉ ZHROMAŽDENIE PLATFORMY KRESŤANIA V MESTE

15.-19.10. 2014

KVM KONFERENCIA | BRATISLAVA

BOH NIE JE MŔTVY

KRESŤANIA V MESTE

www.krestaniavmeste.sk

REČNÍCI:

Roland Seow
David Mok
Jeannie Mok
Brian Miller
Rice Broocks

PROGRAM:

15.10.2014	18.30 hod.	Tomášikova 30	Roland Seow
16.10.2014	18.30 hod.	Páričkova 18 (Cvernovka)	Roland Seow
17.10.2014	18.30 hod.	Istropolis kinosála	David Mok
18.10.2014	10.00 hod.	Istropolis kinosála	David Mok
18.10.2014	14.00 hod.	Istropolis kinosála	Jeannie Mok
18.10.2014	18.30 hod.	Istropolis Veľká sála	Rice Broocks
19.10.2014	10.30 hod.	Istropolis Veľká sála	Rice Broocks
19.10.2014	17.00 hod.	DK Zrkadlový háj	Roland Seow

POČAS KONFERENCIE BUDE PARALELNE PREBIEHAŤ
KONFERENCIA PRE DETI VO VEKU 4-12 ROKOV,
KTORÚ PRIPRAVUJE TÍM LEVÍTOV.

MEDIÁLNI PARTNERI:

rádio 7 www.radio7.sk · Víťazný život · Vyveska.sk · Moja Komunita spájame kresťanov na webe · Nahlas · Rozsievač · Kresťanský portál

VSTUP VOĽNÝ.

Rozsievač 1989–1998
Obdobie spoločenských zmien

V histórii Rozsievača sa začalo relatívne búrlivé obdobie zmien, ktoré súviselo s demokratizačnými zmenami v bloku krajín, ktoré boli pod vplyvom Sovietskeho zväzu. Ako teda Rozsievač zvládol prechod z komunistickej diktatúry do pluralitnej spoločnosti?

Zaskočila nás sloboda

Obrodný proces, ktorý sa spustil v roku 1985 v Sovietskom zväze pod vedením Michaila Gorbačova, priniesol v roku 1988 dôležitú zmenu – vyhlásenie, že krajiny, ktoré patrili do sféry sovietskeho vplyvu, môžu o svojom osude rozhodovať samostatne a slobodne. Komunistické režimy sa následne v priebehu jedného-dvoch rokov zrútili.

U nás zlom nastal po 17. novembri 1989, keď spoločnosť spontánne zareagovala na policajný zásah proti demonštrujúcim študentom v Prahe. Pohotovo zareagovalo aj vedenie našej baptistickej jednoty a 22. novembra 1989 sa zišlo v Brne a zaslalo vtedajšiemu predsedovi vlády Ladislavovi Adamcovi protestné vyhlásenie odsudzujúce tento zásah a žiadali dôslednú demokratizáciu spoločnosti.

Čitatelia Rozsievača sa však o týchto krokoch dozvedeli až v marcovom čísle v roku 1990. Prečo? Všetky materiály sa pripravovali do tlače s trojmesačným predstihom. Vyžadovala si to technológia a zaužívané postupy.

Novembrové udalosti boli zachytené až v úvodníkoch v prvom čísle roku 1990. Brat Pavel Titěra vo svojom úvodníku 1/1990 píše:

„Nestačíme se divit, co všecko se událo v krátké době v naší zemi. Opět se naplnilo slovo proroka Daniela: ‚Buď jméno Boží požehnáno od věků až na věky, neboť moudrost a síla jeho jest. A On proměňuje časy i chvíle, sesazuje krále, i ustanovuje krále; dává moudrost moudrým a umění majícím rozum' (Dan 2, 20-21)... Svoboda, do které vcházíme v tomto roce, přináší s sebou i jistá rizika a úskalí. A nebezpečí. Proto platí bezezbytku slovo Ježíšovo: ‚Jestliže vás Syn vysvobodí, právě svobodni budete' (J 8, 36). Jinak nám hrozí otroctví, které má tisíce různých podob."

V Liptovskom Hrádku — V Prahe

ASTRONAUT J. B. IRWIN V ČSFR

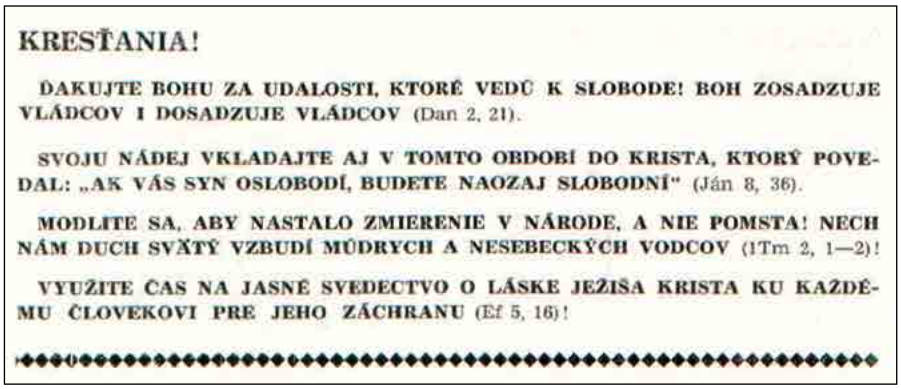

KRESŤANIA!

ĎAKUJTE BOHU ZA UDALOSTI, KTORÉ VEDÚ K SLOBODE! BOH ZOSADZUJE VLÁDCOV I DOSADZUJE VLÁDCOV (Dan 2, 21).

SVOJU NÁDEJ VKLADAJTE AJ V TOMTO OBDOBÍ DO KRISTA, KTORÝ POVEDAL: „AK VÁS SYN OSLOBODÍ, BUDETE NAOZAJ SLOBODNÍ" (Ján 8, 36).

MODLITE SA, ABY NASTALO ZMIERENIE V NÁRODE, A NIE POMSTA! NECH NÁM DUCH SVÄTÝ VZBUDÍ MÚDRYCH A NESEBECKÝCH VODCOV (1Tm 2, 1—2)!

VYUŽITE ČAS NA JASNÉ SVEDECTVO O LÁSKE JEŽIŠA KRISTA KU KAŽDÉMU ČLOVEKOVI PRE JEHO ZÁCHRANU (Ef 5, 16)!

Rozsievač ožil

Na titulku sa vrátili ilustračné fotografie a pribudol tam aj obsah. Aj vo vnútri čísla bolo viac fotografií, či už reportážnych, alebo ilustračných. Ich autormi boli hlavne Ladislav Vallach a Vladimír Malý. Výrazne pribudlo reportážnych článkov z udalostí u nás i vo svete.

Konferencia EBF v Budapešti, turné anglického speváka Adriana Snella po Československu, návšteva astronauta Jamesa Irwina, satelitné evanjelizácie Billyho Grahama, množstvo miestnych evanjelizácií a podujatí. Slobodu si teda aj Rozsievač užíval plnými dúškami.

Objavila sa príloha pre deti, články pre mladých.

V obsahu sa veľmi rýchlo začali objavovať aj príspevky, ktoré chceli konečne povedať pravdu o prenasledovaní počas komunistického režimu.

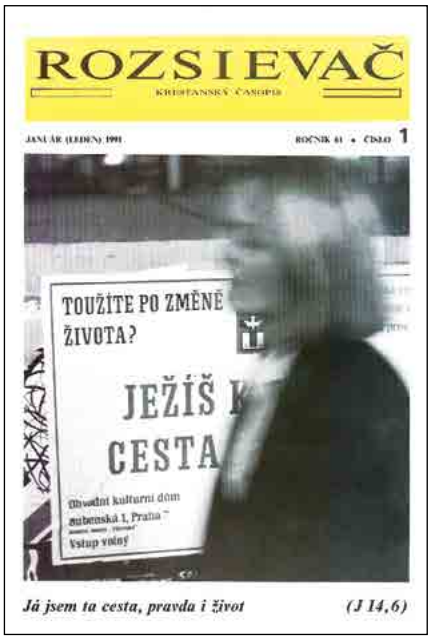

Doba sa začala veľmi zrýchľovať a udalostí bolo zrazu toľko, že Rozsievač bol na ne malý.

Vážne zmeny

V roku 1991 prevzal funkciu šéfredaktora brat Vladimír Dvořák, ktorý už niekoľko rokov pracoval ako zástupca šéfredaktora. Do redakčnej rady pribudli noví mladí ľudia. Obsah čísla bol rozdelený do viacerých rubrík, ktoré mali redaktori medzi sebou podelené.

Vážnu zmenu zaznamenal aj formát Rozsievača – zväčšil sa na rozmer veľkosť A4 a bol tlačený v dvoch farbách.

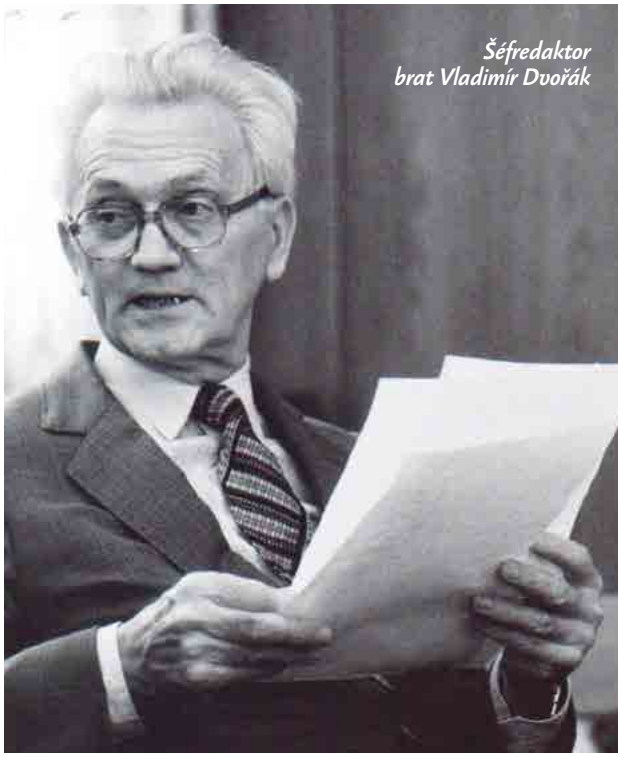
Šéfredaktor brat Vladimír Dvořák

Tlač prevzala kníhtlačiareň Svornosť v Bratislave, v ktorej pracoval aj technický redaktor Ľudovít Betko. To, čo nebolo dostatočne pochopené zo strany viacerých odberateľov, bolo to, že sa zmenila aj cena za Rozsievač. V roku 1989 bola 2,50 Kčs, rok na to 4,20 Kčs a v roku 1991 vyskočila na 12 Kčs a o dva roky na 18 Kčs.
Z časti to bolo spôsobené zväčšením formátu (počet strán bol zachovaný), rast ceny bol však aj dôsledkom zreálňovania cien v celej spoločnosti.
Po vzniku samostatnej Českej a Slovenskej republiky v roku 1993 zostal pri predplatnom kurz Kč a Sk na dlhý čas 1 : 1.

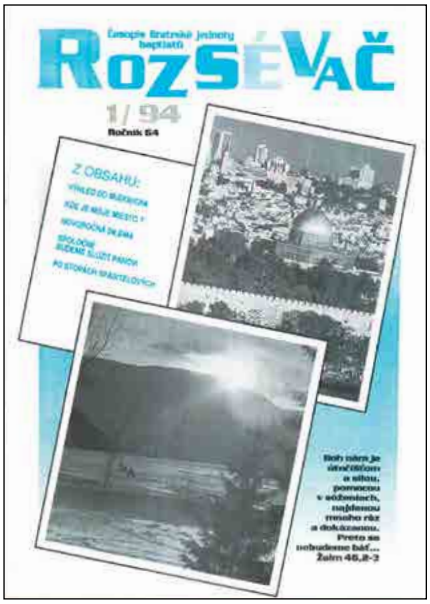

Inovačná zmena v grafickom stvárnení prišla prostredníctvom brata Antona Vranu, ktorý v roku 1994 začal obálku a nadpisy článkov pripravovať počítačovou technológiou.
Dokonca číslo 5/1994 vyšlo výnimočne s plnofarebnou obálkou pri príležitosti evanjelizácie Dr. Billyho Grahama.

Aby sa časopis priblížil bližšie k českému čitateľovi, náklad pre české zbory mal hlavičku „Rozsévač", slovenské zbory mali „Rozsievač".

Nové rubriky

Svoje stabilné miesto si v Rozsievači našli rubriky **Na slovíčko, sestry**; **Mladým**; **Haló, deti**;

Spomíname na svojich vodcov a **Správy zo zborov a zo sveta.**
Príjemným spestrením boli aj kresby a karikatúry od Petra Flíčka.
Každý čitateľ si mohol nájsť niečo pre seba.

Prežije Rozsievač slobodu?

O Rozsievač v týchto rokoch prebiehal v pozadí aj vážny zápas. Zaznievali hlasy, ktoré žiadali zmeniť názov časopisu alebo dokonca aj jeho zrušenie.
A neboli to iba „nespokojní" kritici, ale aj niektorí vedúci našej Jednoty. Išlo o smerovanie, poslanie, ale aj o financie.

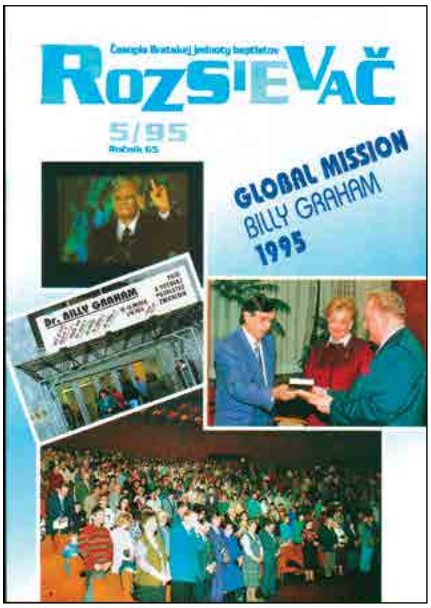

Redakčná rada robila maximum, aby ukázala, že Rozsievač je životaschopný a aby mal vyrovnaný rozpočet.
Manželia Dvořákovci pravidelne navštevovali zbory a povzbudzovali ľudí k podpore Rozsievača.

Rozsievač prežil aj túto krízu a stal sa symbolom vzájomnej spolupatričnosti českých a slovenských baptistov a je ním vlastne až dodnes.

Spracoval Stano Kráľ
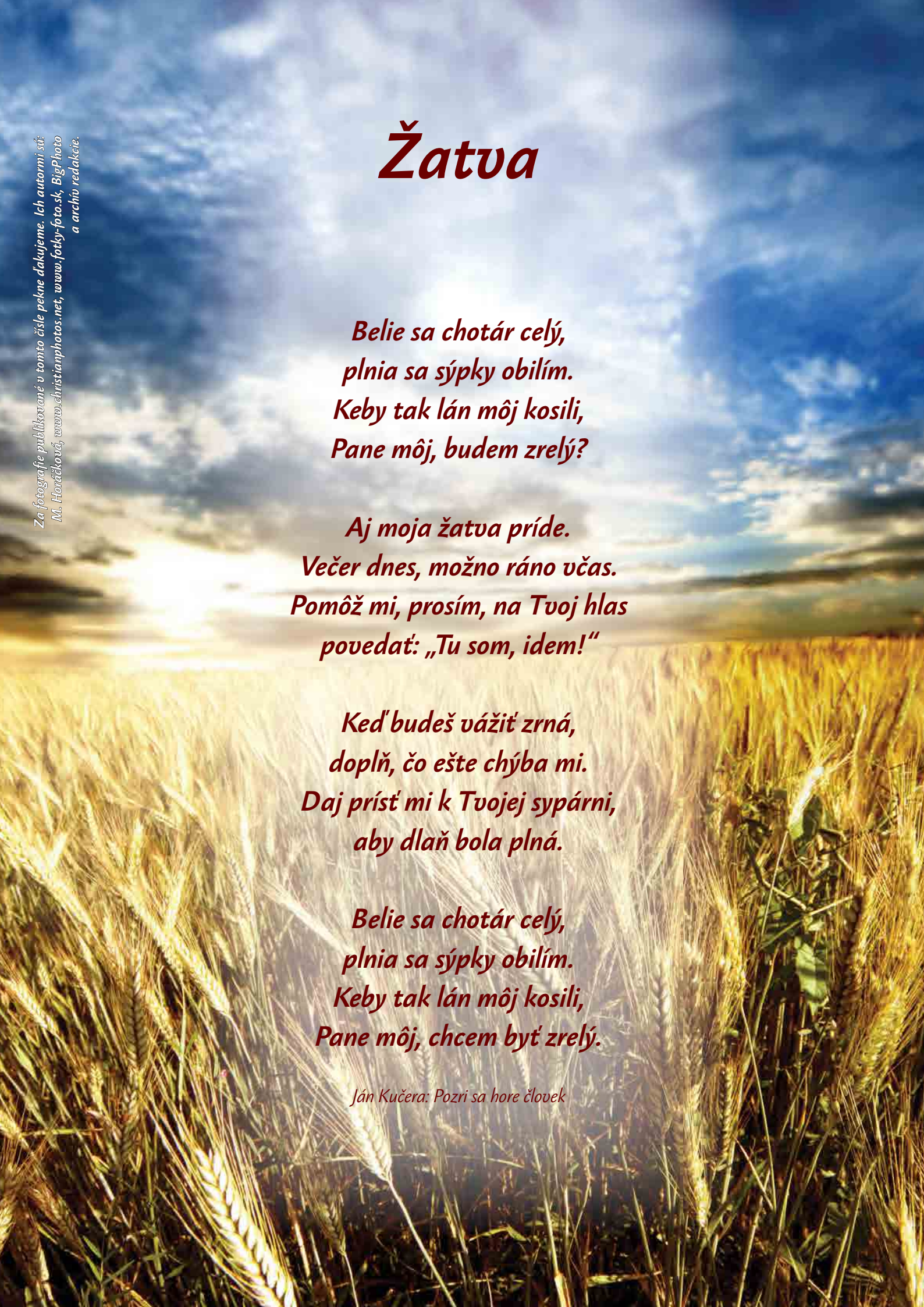
Za fotografie publikované v tomto čísle pekne ďakujeme. Ich autormi sú: M. Horáčková, www.christianphotos.net, www.fotky-foto.sk, BigPhoto a archív redakcie.

Žatva

Belie sa chotár celý,
plnia sa sýpky obilím.
Keby tak lán môj kosili,
Pane môj, budem zrelý?

Aj moja žatva príde.
Večer dnes, možno ráno včas.
Pomôž mi, prosím, na Tvoj hlas
povedať: „Tu som, idem!“

Keď budeš vážiť zrná,
doplň, čo ešte chýba mi.
Daj prísť mi k Tvojej sypárni,
aby dlaň bola plná.

Belie sa chotár celý,
plnia sa sýpky obilím.
Keby tak lán môj kosili,
Pane môj, chcem byť zrelý.

Ján Kučera: Pozri sa hore človek